

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่
จังหวัดจันทบุรี

พ.จ.อ. ชาทิชา ย ศรีคงรักษ์

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

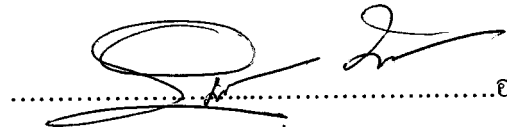
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

มกราคม 2559

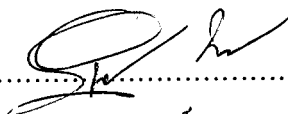
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

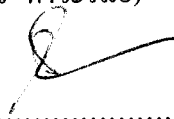
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ พันจ่าเอก ชาติชาย ศรีคงรักษ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

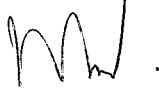
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.อุษณากร ทาวะรัมย์)

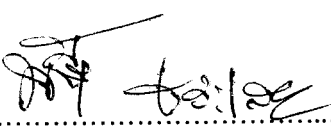
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(ดร.อุษณากร ทาวะรัมย์)

.....กรรมการ
(ดร.วิชัย จงโชติชัชวาลย์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิชย์ ธารเสนา)

วันที่ ๑๐ เดือนมกราคม พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ฉบับนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์อย่างยิ่งที่จะให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาในด้านการให้บริการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ซึ่งงานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยการดูแลให้คำปรึกษาจาก ดร. อุษณากร ทาวะรัมย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต ตั้งแต่เริ่มต้นการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จึงขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง และนอกจากนั้นยังได้รับความกรุณาการให้ข้อมูลจากประชาชนที่มาใช้บริการงานด้านการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรีที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ชาติชาย ศรีคงรักษ์

57930047: กลุ่มวิชา: การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน; ปร.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)

คำสำคัญ: ความคิดเห็น/ การจัดเก็บรายได้

ชาติชาย ศรีคงรักษ์: ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี (PUBLIC OPINIONS TOWARDS TAX COLLECTION BY KHLONGKHUUD SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, AMPHOE THA MAI, CHANTHABURI PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: อุษณากร ทาวะรัมย์, ปร.ด. 68 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ กลุ่มตัวอย่างคือประชาชนที่มีหน้าที่ชำระภาษี จำนวน 154 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) เท่ากับ .81 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test และ One-way ANOVA และหากพบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.69 มีอายุ-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.16 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50.00 และมีอาชีพเกษตรกร/ประมง คิดเป็นร้อยละ 40.91 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ภาพรวม คือเห็นด้วยในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าประชาชนเห็นด้วยในด้านความประหยัด เป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านความแน่นอน เห็นด้วยในระดับมาก ด้านความสะดวก เห็นด้วยในระดับมาก และด้านความยุติธรรม เห็นด้วยในระดับมาก สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน

57930047: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT; M.P.A.
(PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

KEYWORDS : OPINIONS/ TAX COLLECTION

CHATCHAI SRIKONGRUK: PUBLIC OPINIONS TOWARDS TAX COLLECTION
BY KHLONGKHUD SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, AMPHOE THA
MAI, CHANTHABURI PROVINCE. ADVISOR: AUSANAKORN TAVAROM, Ph.D.
68 P. 2016.

The purposes of this study were to investigate public opinion toward tax collection by Khlongkhud Sub-district Administrative Organization, Amphoe Tha Mai, Chanthaburi Province and to compare the level of their opinion as classified by gender, age, educational level, and occupation. The subjects participating in this study were 154 people who had to pay their tax liability to Khlongkhud Sub-district Administrative Organization in Amphoe Tha Mai, Chanthaburi Province. The instrument used to collect the data was a questionnaire constructed by the researcher. The statistical tests used to analyze the collected data included percentage, means, standard deviation. To test the hypotheses, t-test was operated to test the difference between the independent variables with two groups. Also, One-way ANOVA was used to compare the differences among the independent variables with three groups onwards. If the differences were found, the test of Scheffe would be operated with a pre-set of a significant level of 0.05.

The results of the study revealed that the majority of respondents were female (61.69%), aged 41-60 (44.16%), holding a high school certificates (50.00%), and earning their living as agriculturalists/fishermen (40.91%). Also, it was shown that the level of public opinion toward tax collection by Khlongkhud Sub-district Administrative Organization was found at a high level. When considering each aspect, the subjects rated their opinion on economical aspect at a high level, followed by the aspects in relation to certainty, convenience, and fairness, respectively. All of these aspects were rated at a high level. Finally, there were no statistically significant differences in the level of opinion toward tax collection by Khlongkhud Sub-district Administrative Organization among the subjects with different gender, age, educational level, and occupation .

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ	11
ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่	
จังหวัดจันทบุรี	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	42
เกณฑ์การแปลผล.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	44
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	44
ตอนที่ 2 ข้อมูลระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี	45
ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐาน	52
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
สรุปผลการวิจัย	55
อภิปรายผล	56
ข้อเสนอแนะ	57
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	63
ประวัติย่อของผู้วิจัย	68

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เปรียบเทียบแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะอาการและกระบวนการชำระภาษี	24
2	รายได้ย้อนหลัง 3 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด.....	30
3	อ้างอิงแหล่งที่มาของตัวแปรอิสระ.....	37
4	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	44
5	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความและการจัดอันดับของ กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านความยุติธรรม.....	46
6	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความและการจัดอันดับของ กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านความแน่นอน	47
7	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความและการจัดอันดับของ กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านความสะดวก	48
8	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความและการจัดอันดับของ กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านความประหยัด.....	50
9	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการ จัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด	51
10	การเปรียบเทียบเพศ กับความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล คลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี	52
11	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ของ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ.....	52
12	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ของ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตาม การศึกษา.....	53
13	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ของ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอาชีพ.....	53
14	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	54

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 โครงสร้างหน่วยราชการองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด.....	27

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบล มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า อบต. มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 โดยยกฐานะจากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542) ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา 66) มีหน้าที่ที่ต้องทำตามมาตรา 67 เช่น จัดให้มีและบำรุงทางน้ำ และทางบก การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550, 2550) องค์การบริหารส่วนตำบล มีสถานะเป็นนิติบุคคล มีแหล่งรายได้จาก 4 ส่วนใหญ่ ๆ ประกอบด้วย ส่วนแรกเป็นรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง อันได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย ฯลฯ ซึ่งคิดเป็นรายได้ประมาณ ร้อยละ 10 ส่วนที่สอง รายได้ที่รัฐจัดเก็บและจัดสรรให้ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม 1 ใน 9 ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต ค่าธรรมเนียมสิทธิและนิติกรรมที่ดิน ค่าภาคหลวงแร่ ฯลฯ ส่วนที่สาม รายได้ที่รัฐจัดเก็บและแบ่งเพิ่มให้ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ และสุดท้ายคือเงินอุดหนุน (สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน, 2558)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด เดิมมีฐานะเป็นสภาตำบลคลองขุด ต่อมายกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2539 ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด ตั้งอยู่เลขที่ 11 หมู่ 1 บ้านสัตบุษย์ ตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอท่าใหม่ ระยะห่างจากอำเภอท่าใหม่ประมาณ 12 กิโลเมตร มีพื้นที่ 31.1 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 19,437.5 ไร่

จากข้อมูลสถิติในการจัดเก็บรายได้ที่ผ่านมา พบว่าการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด ในส่วนที่จัดเก็บเอง คือ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ ค่าธรรมเนียมและค่าใบอนุญาตต่าง ๆ ยังจัดเก็บได้ในอัตราที่ค่อนข้างต่ำ ตัวเลขรายได้ที่จัดเก็บเองย้อนหลัง 3 ปี คือในปี 2555 จัดเก็บภาษีได้จำนวน 1,319,757.24 บาท ปี 2556 จัดเก็บภาษีได้จำนวน 1,789,985.43 บาท และปี 2557 จัดเก็บภาษีได้จำนวน 1,894,913.22 บาท

หากพิจารณาผลการดำเนินการจัดเก็บภาษี จะเห็นว่าการเก็บภาษีได้ตัวเงินเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ก็ถือว่ายังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับความเจริญของพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว มีโรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหาร เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ปัญหาที่ทำให้การจัดเก็บไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรมาจากปัจจัยหลาย ๆ ด้าน เช่น เจ้าของทรัพย์สินประชาชนผู้เสียภาษีบางส่วนยังมีการหลีกเลี่ยงการจ่ายค่าภาษี หรือเสียภาษีน้อยกว่าที่ควรจะเสียตามกฎหมายกำหนด ปัญหาความไม่พร้อมของเครื่องมือ เครื่องมือ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ขาดทักษะความชำนาญ ในการให้ความรู้กับประชาชน ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดในการหารายได้เพื่อนำมาพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนารายได้ที่จัดเก็บเองให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น รายได้ส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด มาจากการที่รัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้ในรูปแบบของเงินอุดหนุน แสดงให้เห็นถึงการที่ต้องพึ่งพางบประมาณในการบริหารจัดการจากรัฐบาลส่วนกลางเป็นส่วนใหญ่ (องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด, 2558)

แม้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด จะมีรายได้จากหลายแหล่ง แต่แหล่งที่ถือว่ามีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะนำไปสู่การพึ่งตนเองทางการคลังบนพื้นฐานรายได้ของตนเองในระยะยาวคือ รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองนั่นเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ซึ่งเมื่อได้ผลการวิจัยแล้วจะสามารถนำไปพัฒนา ปรับปรุงกระบวนการจัดเก็บรายได้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

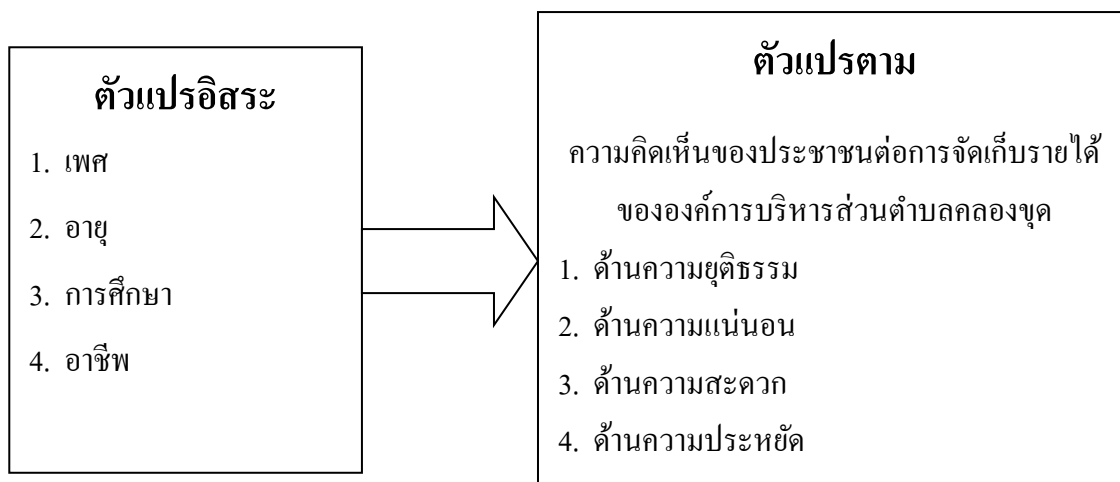
1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประเภทภาษี

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของผู้ศึกษาได้นำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาษีอากรและกระบวนการชำระภาษีของ Smith (1976) เป็นนักเศรษฐศาสตร์ชาวสกอตแลนด์ที่นำเสนอหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีเป็นแนวทางกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี
2. ทราบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ
3. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัย มาพัฒนา ปรับปรุงกระบวนการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี เนื้อหาที่เกี่ยวข้องจึงประกอบด้วย แนวคิด หรือ ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ แนวคิดการบริหารงานคลังท้องถิ่น สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

- 1.1 ตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ
- 1.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านความยุติธรรม ด้านความแน่นอน ด้านความสะดวก และด้านความประหยัดขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่มีรายได้และภาระหน้าที่ในชำระภาษีประเภทต่าง ๆ ตามกฎหมาย ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 250 คน (กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด, 2558)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษา ในช่วงเดือนกันยายน พ.ศ. 2558 ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2558 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 4 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดเก็บรายได้ หมายถึง รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง ประกอบด้วย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ค่าธรรมเนียมและค่าใบอนุญาตต่าง ๆ

ประชาชน หมายถึง ประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล คลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

เจ้าหน้าที่ หมายถึง พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการจัดเก็บ รายได้ กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนชน ต่อการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ค่าธรรมเนียมและค่าใบอนุญาต

หลักความยุติธรรม คือ การที่อัตราภาษีที่ทาง อบต.จัดเก็บมีความเหมาะสม มีความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และการจัดเก็บภาษีของทาง อบต.มีความโปร่งใสไม่มีการเรียกร้อผลประโยชน์ตอบแทนจากผู้ชำระภาษี

หลักความแน่นอน คือ มีการประชาสัมพันธ์ช่วงระยะเวลาในการชำระภาษีไว้ล่วงหน้า กำหนดช่วงระยะเวลาในการให้บริการรับชำระภาษีไว้อย่างชัดเจน มีการจัดเตรียมเอกสาร แบบฟอร์มคำร้องต่าง ๆ ไว้อย่างเพียงพอ ได้จัดเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำขั้นตอนและวิธีการชำระ ภาษีแก่ผู้มาชำระภาษี และมีความรู้และสามารถตอบข้อสงสัยได้อย่างชัดเจน

หลักความสะดวก คือ มีกระบวนการและขั้นตอนในการชำระภาษีไม่ยุ่งยาก ทำให้ท่าน ได้รับความสะดวก มีการจัดที่นั่งระหว่างรอการชำระภาษีไว้อย่างเพียงพอ เจ้าหน้าที่ให้บริการรับ ชำระภาษีด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง เจ้าหน้าที่ให้มีความกระตือรือร้นในการให้บริการรับชำระ ภาษี ท่านไม่ต้องเสียเวลารอนาน

หลักประหยัด คือ การให้บริการรับชำระภาษีของ อบต.ไม่มีความยุ่งยาก และเสร็จสิ้นใน จุดเดียว ทำให้ท่านไม่ต้องเสียเวลามาก มีการออกหน่วยบริการรับชำระภาษีในพื้นที่เพื่อประหยัด

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้แก่ผู้เสียหาย และมีการรับชำระภาษีผ่านทางไปรษณีย์ทำให้ผู้เสียหายไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางมาชำระด้วยตนเอง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาษีอากร
3. แนวคิดการบริหารงานคลังท้องถิ่น
4. ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

Webster's new world dictionary (1999) คำนิยามไว้ว่า ความคิดเห็นว่าเป็นการแสดงออกของการตัดสินใจหรือการลงความเห็นเกี่ยวกับบุคคลใดหรือสิ่งใด เป็นการประเมินสถานการณ์หรือประเมินค่าตามความเชื่อหรือความรู้สึก โดยความเชื่อนั้นมีน้ำหนักมากกว่าความประทับใจแต่น้อยกว่าความรู้สึกอันแท้จริง

Good (2006) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็น (Opinion) ไว้หลายความหมาย ได้แก่

1. ความหมายทั่วไป หมายถึง ความเชื่อ ความคิดเห็น ข้อพิจารณา ความรู้สึก หรือ ทัศนคติที่ยังไม่ได้รับการพิสูจน์อย่างแน่นอน และยังขาดน้ำหนักทางเหตุผลหรือการวิเคราะห์ หรือ กล่าวกว้าง ๆ ได้ว่ามีความเป็นไปได้มากกว่าความรู้
2. ความหมายเฉพาะ หมายถึง การพิจารณาการวินิจฉัยอย่างมีแบบแผนจากแหล่งข้อมูลหรือบุคคลที่เชื่อถือได้
3. ความคิดเห็นสาธารณะ (Public opinion) หมายถึง การพิจารณาหรือข้อวินิจฉัยรวม ๆ ของกลุ่มคนในสังคมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ หรือข้อเท็จจริง

ชัชวาลย์ มาอยู่วัง (2547) กล่าวว่าความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้านคำพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับความต้องการ ประสพการณ์ที่บุคคลได้รับตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็น

คูหาทัย ทรุทเดชะ (2550) ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้และความคิดของคนนั้นมีหลายระดับขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล

ธิดารัตน์ ปลื้มจิตต์ (2551) เป็นการแสดงออกด้านเจตคติ ความเชื่อ ตัดสินใจ ความนึกคิด ความรู้สึก และวิจรรณญาณ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียนและอีกมากมาย โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา

วิฑูรย์ ฐานเมธี (2554) ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกมาซึ่งการตัดสินใจจากการประเมินค่าหรือทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะซึ่งในการแสดงออกมานี้จะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคล เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาและประเมินค่า ก่อนที่มีการตัดสินใจแสดงออก ซึ่งการแสดงออกความคิดเห็นนี้อาจจะเป็นในทางเห็นด้วยหรือไม่ก็ได้ ในบางสภาพการณ์ความคิดเห็นอาจจะอยู่ในลักษณะเห็นด้วยมากหรือเห็นด้วยน้อย ความคิดเห็นไม่ถาวรและมีการเปลี่ยนแปลงได้โดยง่ายและความคิดเห็นย่อมได้รับอิทธิพลจากทัศนคติ

ไพฑูรย์ คุ้มคง (2557) ความคิดเห็นคือ การแสดงออกถึงความรู้สึก ที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยไม่จำเป็นจะต้องเหมือนกันซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อม ที่บุคคลนั้นได้รับมา โดยบุคคลนั้นอาจจะแสดงออกมาในลักษณะของการพูด ลักษณะท่าทาง หรือไม่แสดงออกเลยก็ได้

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแปลความหมายของข้อเท็จจริง ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณสมบัติเฉพาะตัวของแต่ละคน เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม และมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ ความคิดเห็นของแต่ละบุคคลในแต่ละเหตุการณ์อาจมีการแสดงออกทางความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบและปัจจัยต่าง ๆ ที่จะมาสนับสนุนความคิดเห็นนั้น ๆ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น

Oskamp (1977) ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อตัวของความคิดเห็นไว้ 5 ปัจจัย คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่าง ๆ

ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ความคุ้นเคย อันถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง และจากการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือโดยไม่ได้พบเห็นของจริง ซึ่งถือเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยมอันเนื่องมาจากกลุ่มชน เนื่องจากชนแต่ละกลุ่มต่างมีแบบแผน ธรรมเนียมปฏิบัติ วิถีชีวิต ตลอดจนค่านิยมเฉพาะตน เป็นเหตุให้คนต่างกลุ่มอาจมีความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้

3. อิทธิพลของการเลี้ยงดู หรือจากตัวผู้ปกครอง โดยแนวทางการเลี้ยงดูภายในครอบครัว ซึ่งถือเป็นการขัดเกลาทางสังคมขั้นพื้นฐาน เนื่องจากผู้ปกครองในฐานะผู้ใกล้ชิดและเป็นผู้อบรมสั่งสอน ปลูกฝัง ตลอดจนหล่อหลอมและถ่ายทอดพฤติกรรมตลอดจนความคิดเห็นผ่านวิธีการเลี้ยงดูทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ

4. ทักษะคิดและความคิดเห็นของกลุ่ม เป็นผลสืบเนื่องมาจากเมื่อเวลาที่บุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน สถาบันการศึกษา ตลอดจนสถานที่ทำงาน จึงเข้ามามีอิทธิพลต่อการกำหนดกรอบแนวคิดมุมมองอันเป็นรากฐานนำบุคคลให้มีความคิดเห็นเหมือนกันหรือแตกต่างกันไป

5. สื่อมวลชนเป็นสถาบันหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ความสามารถในการเข้าถึงมวลชนได้ระดับที่กว้างและครอบคลุมส่งผลให้สื่อมวลชนเข้ามามีส่วนกำหนดหล่อหลอมความคิดเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตลอดจนชี้นำความคิดเห็นแก่สังคมได้

การวัดความคิดเห็น

เพ็ญแข ลากยัง (2553) การประเมินทัศนคติหรือความเชื่อที่คุ้นเคยกันมักมีกรอบแนวคิดความรู้/ ทัศนคติ/ พฤติกรรม (KAP) หรือ ทัศนคติ/ พฤติกรรม (AP) รองรับ และยังสามารถใช้ประเมินความเห็น/ ความพึงพอใจ ที่ควรต้องระลึกเสมอคือ ความเชื่อ/ ความเห็น/ ความพึงพอใจ ไม่มี “ถูก/ ผิด” แต่บอกให้ทราบว่าระดับหรือน้ำหนักของความเชื่อ/ ความเห็นนั้น เป็นอย่างไรในบริบทนั้น ๆ สอดคล้อง/ สวนทางหรือส่งเสริม/บั่นทอน ต่อเรื่องที่กำลังศึกษาอย่างไร และหากจะตอบสนองความเชื่อ/ ความเห็นนั้น ๆ เราควรมีแนวทางดำเนินการอย่างไร

1. มาตรวัด มีวิธีการ 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้

1.1 Likert scale (Assumption) คือ ความเห็นของคนเรามีการแจกแจงเป็น Normal curve) เป็นการกำหนดน้ำหนักในคำถามแต่ละข้อเป็น 3 หรือ 5 ระดับ ในทางสถิติ ค่า 5 ระดับมีอำนาจแจกแจงได้ดีกว่า 3 ระดับ แต่สำหรับผู้ตอบแล้วการแยกแยะเพียง 3 ระดับ (มาก ปานกลาง น้อย) ย่อมง่ายกว่า 5 ระดับ (มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด) สังเกตว่าระดับที่เป็นเลขคี่จะมีค่ากลางเพื่อให้ผู้ที่ไม่ตัดสินใจ (เช่น ปานกลาง เฉย ๆ) นักวิชาการที่ไม่ชอบการตอบแบบแท่งก็มักจะกำหนดระดับเป็นเลขคู่ (มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด) เท่ากับกำหนดให้ผู้ตอบต้องเลือกข้างใดข้างหนึ่งในที่นี้คือ มากหรือน้อย

1.2 ประยุกต์จากวิธีวัดระดับความเจ็บปวดซึ่งเป็นข้อมูลนามธรรมหรืออัตวิสัย (Subjective) หลักการคือ อธิบายความหมายของระดับการเจ็บปวดน้อยไปมากเช่น 0 ถึง 5 หรือ 0 ถึง 10 แล้วให้คนไข้ระบุว่าตนปวดในระดับไหน จึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับผู้ป่วยเพื่อให้สามารถประเมินได้อย่างถูกต้อง หากผู้ตอบมีปัญหาการรับรู้และทำความเข้าใจในการสื่อสารก็ใช้วิธีนี้ไม่ได้ที่ต้องระลึกอีกอย่างคือ การจำแนกระดับจำนวนมากอาจทำให้ผู้ตอบเลือกตอบยาก โดยเฉพาะกับคนชนบทหรือผู้สูงอายุที่ไม่คุ้นกับการทำแบบทดสอบต่าง ๆ อาจให้ข้อมูลเพียง “ก็ดี” หรือ “ใช่/ ชอบ” “เฉย ๆ” “ไม่ใช่/ ไม่ชอบ”

2. การตั้งคำถาม

2.1 หลักการตั้งคำถามง่าย ๆ ให้ลองนึกถึงประสบการณ์ของตัวเอง ถ้าเราเองเคยเป็นผู้ตอบและเคยเจอคำถามที่ตอบยาก เช่น อ่านคำถามแล้วไม่เข้าใจว่าถามอะไร/ ไม่แน่ใจว่าผู้ถามหมายถึงแบบไหนเพราะตีความได้หลายแบบ เราก็อย่าตั้งคำถามในลักษณะที่ตอบยากอย่างนั้น

2.2 ข้อคำถามทัศนคติ/ ความเชื่อ/ ความเห็น ไม่จำเป็นต้องมีคำว่า “ท่านคิดว่า/ เชื่อหรือไม่ว่า/ เห็นด้วยหรือไม่ว่า” และภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาที่ผู้ตอบเข้าใจได้ง่าย ไม่ควรเป็นปฏิเสธซ้อนปฏิเสธเพราะจะพาดกัน “งง” โดยไม่จำเป็นทั้งคนตอบและตอนที่คนถามจะคิดคะแนน

2.3 ควรมีข้อคำถามที่ Cross check ว่าตอบขัดแย้งกันเองหรือไม่ เป็นการตรวจสอบความน่าเชื่อถือ และความสม่ำเสมอ (Consistency) ในการตอบ

2.4 กรณีที่ถามความเห็นต่อ “พฤติกรรม” ในสถานการณ์สมมติควรมีข้อความให้ผู้ตอบเข้าใจชัดเจนว่า “เป็นสถานการณ์สมมติทั่วไป” ไม่ได้หมายถึง “พฤติกรรมที่ผ่านมา” ของผู้ตอบ

3. การวิเคราะห์และนำเสนอผล

3.1 แบบ Ranking ไม่ว่าจะป็นระดับ 1-5 หรือ 1-10 เนื่องจากข้อมูลเป็น Ordinal scale จึงนำเสนอว่ามีผู้ตอบแต่ละระดับคะแนน (เช่น มากและมากที่สุด) คิดเป็นกี่เปอร์เซ็นต์

3.2 แบบคำนวณน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย (Weight mean score) เช่น มีความพึงพอใจเฉลี่ย a จากคะแนนเต็ม 5 โดยมองว่าข้อมูลเป็น Ratio scale สมมติว่า น้ำหนักของค่าคะแนน มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เท่ากับ 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ หากตอบข้อคำถามที่หนึ่งว่า “มาก” จะมีคะแนน “4” ถ้าตอบ “น้อยที่สุด” เท่ากับคะแนน “1” เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแล้วหารด้วยจำนวนข้อก็จะเป็นคะแนนเฉลี่ยที่ผู้ตอบคนนั้นให้ไว้ ถ้ามีผู้ตอบ b คน ก็จะได้ค่าคะแนนรายบุคคล b ค่า ซึ่งเมื่อนำมารวมกันแล้วหารด้วย b ก็จะได้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่เราศึกษา เป็นหลักการเดียวกับ การคิดเกรดเฉลี่ยสมัยเราเรียนหนังสือนั่นเอง

สรุปได้ว่า การวัดความคิดเห็นเป็นการดึงเอาความรู้สึก ทศนคติ ที่อยู่ภายในตัวบุคคล แต่ละคนออกมาเพื่อแปลค่าด้วยวิธีการที่กล่าวมาข้างต้น เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความคิดเห็น ประกอบไปด้วยการใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์ เมื่อได้ข้อมูลของความคิดเห็น แต่ละบุคคลมาแล้วก็เอามาประมวลผลเพื่อสรุปความคิดเห็นนั้นออกมา

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาษีอากร

ความหมายของภาษีอากร

นักเศรษฐศาสตร์โดยทั่วไปได้ให้คำนิยามคำว่าภาษีอากร ที่น่าสนใจไว้ดังนี้

ธงชัย ยุทธนาวา (2558) ภาษีอากร คือสิ่งซึ่งรัฐบาลบังคับเก็บจากราษฎร เพื่อใช้เป็นประโยชน์ส่วนรวม โดยไม่ได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษีอากร หรืออีกความหมาย คือ เงิน ได้หรือทรัพย์สิน ที่เคลื่อนย้ายจากเอกชนไปสู่รัฐบาล แต่ไม่รวมถึงการกู้ยืมหรือขายสินค้า หรือ ให้บริการในราคาทุนโดยรัฐบาล วัตถุประสงค์ในการเก็บภาษี เพื่อหารายได้ให้พอกับค่าใช้จ่ายของ รัฐบาล เพื่อการกระจายรายได้ เพื่อควบคุมการบริโภคของประชาชน เพื่อการชำระหนี้สินของ รัฐบาล หรือสนองนโยบายธุรกิจ และการคลังของรัฐบาล ประเภทภาษีอากร แบ่งเป็นภาษีอากร ทางตรง และภาษีทางอ้อม ซึ่งกฎหมายที่ทางรัฐบาลใช้ในการเรียกเก็บภาษี คือ ประมวลรัษฎากร

ลักษณะของภาษีอากรที่ดี รัฐธรรมนูญเกือบทุกฉบับมักบัญญัติให้ประชาชนมีหน้าที่ต้อง เสียภาษีอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ ในการบัญญัติกฎหมายภาษีอากรที่ดีนั้น มีหลักการบางประการ ที่ควรคำนึงถึง เพื่อให้ประชาชนมีความสมัครใจในการเสียภาษีอากร และให้กฎหมายดังกล่าวใช้ บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาษีอากรที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความเป็นธรรม
2. มีความแน่นอน และชัดเจน
3. มีความสะดวก
4. มีประสิทธิภาพ
5. มีความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ
6. อำนวยรายได้
7. มีความยืดหยุ่น

โครงสร้างของกฎหมายภาษีอากร กฎหมายภาษีอากรทุกฉบับ มีหัวข้ออันเป็นโครงสร้าง ของกฎหมายฉบับนั้นๆ ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 6 หัวข้อด้วยกัน คือ

1. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร

2. ฐานภาษีอากร
3. อัตราภาษีอากร
4. การประเมินการจัดเก็บภาษีอากร
5. การอุทธรณ์ภาษีอากร
6. เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม และโทษ

สนใจ **เอื้อความดี (2558)** ความหมายของภาษีอากร ความหมายของภาษีอากรอาจแบ่งเป็น 2 แนว แนวที่หนึ่ง อธิบายว่า ภาษีอากรคือสิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากรายกร และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยมีได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษีอากร แนวที่สอง อธิบายว่า ภาษีอากรคือเงินได้หรือทรัพย์สินที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชน ไปสู่ภาครัฐบาล แต่ไม่รวมถึงการกู้ยืมหรือขายสินค้า หรือให้บริการในราคาทุนโดยรัฐบาล

วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากร

บุญยืน เชื้อวงษ์ (2554) การจัดเก็บภาษีอากรมีวัตถุประสงค์หลายประการ วัตถุประสงค์หลัก คือ การหารายได้มาใช้จ่ายในกิจการของรัฐ การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจต่าง ๆ วัตถุประสงค์ของ

การจัดเก็บภาษีอากรมีดังนี้

1. เพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในกิจการของรัฐ กิจการส่วนใหญ่ของรัฐเป็นกิจการเพื่อส่วนรวม เช่น ความมั่นคง ความปลอดภัย การศึกษา กิจการสาธารณูปโภคต่าง ๆ เป็นต้น
2. เพื่อควบคุมหรือส่งเสริมพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ รัฐบาลสามารถใช้ระบบภาษีอากรควบคุมการบริโภค การผลิต หรือวิธีการดำเนินการทางธุรกิจบางชนิดมิให้เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจส่วนรวมได้ เช่น ไม่ต้องการให้ประชาชนบริโภคสุรา บุหรี่ หรือสินค้าฟุ่มเฟือยต่าง ๆ ก็เก็บภาษีสินค้าเหล่านี้ในอัตราสูง ๆ หรือไม่เก็บภาษีอุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง หรือเก็บภาษีสินค้าที่มีความจำเป็นในอัตราต่ำ เป็นต้น
3. เพื่อการกระจายรายได้และทรัพย์สินให้เป็นธรรม นอกจากรัฐบาลจะใช้มาตรการด้านรายจ่าย เช่น การอุดหนุน การโอนเงินต่าง ๆ การสร้างงานในชนบท ฯลฯ การจัดเก็บภาษีอากรยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการกระจายรายได้ด้วย เช่น ใช้วิธีอัตราก้าวหน้า ภาษีทรัพย์สิน ภาษีมรดก ภาษีสินค้าฟุ่มเฟือยในอัตราสูง ๆ เป็นต้น
4. เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจทั้งด้านราคาสินค้า และการจ้างงานเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น การป้องกันภาวะเงินเฟ้อ รัฐบาลก็เพิ่มภาษีต่าง ๆ ให้สูงขึ้นเพื่อลดการใช้จ่ายในยามเศรษฐกิจตกต่ำ คนว่างงานมากรัฐบาลอาจลดภาษีต่าง ๆ ลงเพื่อกระตุ้นให้มีการบริโภคและการลงทุนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีการจ้างงานมากขึ้น

ความสำคัญของการบริหารภาษี

ในเรื่องของประเด็นความสำคัญของการบริหารภาษีนั้นธนาคารโลก (The World Bank, 1991, p. 4) ได้ศึกษาและสรุปไว้ดังนี้

1. การบริหารภาษีที่มีประสิทธิภาพ จะทำให้สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างบรรลุผล ผู้เสียภาษีจะให้ความร่วมมือ ปฏิบัติตามกฎหมาย ยินยอมเสียภาษี ไม่เกิดการหลีกเลี่ยงและหลบหลีกภาษี จึงมีส่วนกำหนดขนาดของฐานภาษี และการบรรลุวัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจของภาษีนั้น ๆ หากการหลีกเลี่ยงหรือหลบหลีกภาษีมาก จะทำลายระบบการบริหารภาษี

2. ความยุ่งยากซับซ้อนของกฎหมายและระเบียบจะก่อให้เกิดความยุ่งยากในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อการประเมิน จัดเก็บภาษี รวมทั้งการติดตามตรวจสอบ นอกจากนี้ ความยุ่งยากดังกล่าวยังเป็นสาเหตุของการใช้ดุลยพินิจไปในทางทุจริต และบางครั้งผู้เสียภาษีอาจพบว่าการปฏิบัติตามกฎหมายยุ่งยากกว่าการเลี่ยงกฎหมาย

3. วิธีการบริหารที่ไม่เหมาะสม จะทำให้การใช้กำลังคนไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายภาษีได้อย่างถูกต้อง ยุติธรรม เป็นช่องทางให้เกิดดุลยพินิจในทางมิชอบและเกิดกิจกรรมที่ไม่พึงประสงค์อื่น ๆ ในการจัดเก็บภาษี

แนวคิดการบริหารงานคลังท้องถิ่น

โครงสร้างรายได้ของท้องถิ่น

เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล พัทธา และกรุงเทพมหานคร มีโครงสร้างหรือที่มาของรายได้คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ

1. ภาษีอากร ประกอบด้วย

1.1 ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บ ได้แก่

1.1.1 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

1.1.2 ภาษีบำรุงท้องที่

1.1.3 ภาษีป้าย

1.1.4 ภาษีฆ่าสัตว์

1.2 ภาษีที่ท้องถิ่นมอบให้รัฐจัดเก็บแทน ได้แก่

1.2.1 ภาษีมูลค่าเพิ่ม

1.2.2 ภาษีธุรกิจเฉพาะ

1.2.3 ภาษีสุรา

1.2.4 ภาษีสรรพสามิต

1.2.5 ภาษีการพนัน

1.3 ภาษีที่รัฐจัดเก็บแล้วมอบให้ท้องถิ่นทั้งจำนวน ได้แก่ ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน

2. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับ
3. รายได้จากทรัพย์สิน
4. รายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์
5. รายได้เบ็ดเตล็ด เช่น เงินอุทิศ เป็นต้น
6. เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
7. เงินกู้

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล นอกเหนือจากรายได้ที่กล่าวมาข้างต้นยังมีรายได้ประเภทอื่นอีก ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายที่ดิน รายได้จากทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ อากรังนกนางแอ่น ค่าธรรมเนียมน้ำบาดาล ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมป่าไม้ เงินอากรประทานบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร การประมง ค่าภาคหลวงป่าไม้ ค่าภาคหลวงแร่ และค่าภาคหลวงปิโตรเลียม เงินที่เก็บตามประมวลกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ

ภาษีที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองมี 3 ประเภท คือ

1. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากฐานทรัพย์สิน คือ เก็บจากเจ้าของ โรงเรือนและที่ดินที่เจ้าของมิได้อาศัยเอง แต่ได้ประโยชน์จากโรงเรือนและที่ดินนั้น ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปให้ผู้อื่นเช่าอยู่อาศัย หรือประกอบธุรกิจ ดังนั้นภาษีโรงเรือนและที่ดินมักจะเกี่ยวข้องกับธุรกิจเสมอการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินมุ่งให้เป็นรายได้ของท้องถิ่น

ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน มีอยู่ 2 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 คือ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น

โรงเรือน ได้แก่ บ้าน ตึกแถว อาคาร ร้านค้า สำนักงาน บริษัท ธนาคาร โรงแรม

โรงภาพยนตร์ โรงพยาบาล โรงเรียน แฟลต หรือ อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม หอพัก สนามมวย คลังสินค้า ฯลฯ

สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หมายถึง สิ่งก่อสร้างทุกชนิด ตัวอย่าง เช่น ท่าเรือ อ่างเก็บน้ำ เจดีย์อนุสาวรีย์ ถึงเก็บน้ำมันขนาด 100,000 ลิตร ก่อสร้างติดที่ดินและเป็นการถาวร ใช้เก็บสินค้าน้ำมัน

ประเภทที่ 2 คือ ที่ดินที่ใช้ปลูกสร้างโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างรวมทั้งที่ดินต่อเนื่องกันด้วยที่ดิน

ที่ใช้ปลูกสร้างโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ตัวอย่าง เช่น ก.ปลูกบ้านชั้นหลังหนึ่ง

บนที่ดินของ ก. ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีก็คือ บ้านและที่ดินที่ใช้ปลูกบ้าน

ที่ดินต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น ก. ปลูกสร้างบ้านขึ้นหลังหนึ่งบนที่ดิน แล้วมีทางเดิน สนามหญ้า สวนหย่อม สระว่ายน้ำ สิ่งเหล่านี้ย่อมถือเป็นที่ดินต่อเนื่อง หรือ ก. สร้างปั้มน้ำมันขึ้นบนที่ดินแปลงหนึ่ง บริเวณปั้มน้ำมันย่อมเป็นที่ดินต่อเนื่องอยู่ในข่ายต้องเสียภาษีเช่นเดียวกับที่ดินน้ำมันและตัวสำนักงานของปั้ม

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน คือ เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างและที่ดิน ฉะนั้นถ้าใครเป็นเจ้าของที่ดินแล้วปลูกตึกให้เช่าก็มีหน้าที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน มิใช่ผู้เช่า แม้จะทำสัญญาให้ผู้เช่าเป็นผู้เสีย แต่ถ้าผู้เช่าไม่นำภาษีไปเสีย เจ้าของก็ต้องรับผิดชอบเป็นผู้เสียแล้ว จึงไปไล่เบี้ยเอาจากผู้เช่าตามสัญญา

แต่ถ้ามีคนอื่นมาเช่าที่ดินปลูกตึกแถวให้เช่า กรณีนี้เจ้าของไม่ต้องเสียภาษี ผู้ต้องเสียภาษีคือ ผู้เช่าที่ดินปลูกตึกแถวให้เช่า โดยผู้เช่าต้องเสียภาษีทั้งส่วนที่เป็นตัวตึกแถวและที่ดินที่ตึกแถวนั้นปลูกอยู่ หรือถ้ามิใช่การให้เช่า หากแต่เป็นการอนุญาตให้ปลูกได้โดยไม่ต้องคิดค่าตอบแทน

ผู้เป็นเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่ปลูกอยู่ในที่ดินนั้น ก็มีหน้าที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินแต่เพียงผู้เดียวทั้งสิ้น

ฐานภาษี

การจัดเก็บภาษีพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องประเมินค่ารายปีของทรัพย์สินที่เสียภาษีโดยประเมินจากจำนวนเงินที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ และหากทรัพย์สินให้เช่าให้ถือค่าเช่า คือ ค่ารายปี แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรที่ทำให้เห็นว่าค่าเช่านั้น ไม่ใช่จำนวนเงินอันสมควรให้เช่าได้หรือกรณีหาค่าเช่าไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินค่าเช่ารายปีได้ โดยคำนึงถึงลักษณะของทรัพย์สิน ขนาด พื้นที่ ทำเลที่ตั้ง และบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับผลประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด เมื่อหาค่ารายปีได้แล้วจึงนำมาคิดคำนวณภาษี

อัตราภาษี

ภาษีโรงเรือนและที่ดินนั้นต้องเสียในอัตราร้อยละ 12.5 ของค่ารายปีค่ารายปี คือ ค่าเช่าซึ่งได้รับจากผู้เช่า เช่น ถ้ามีบ้านให้คนอื่นเช่าได้ค่าเช่ารวมแล้วปีละ 10,000 บาท ก็ต้องเสียภาษีปีละ 1,250 บาท แต่ถ้าค่าเช่าดังกล่าวมิใช่จำนวนเงินอันสมควรจะให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแก้หรือคำนวณค่ารายปีเสียใหม่ได้ ทั้งนี้ แม้จะเป็นค่าเช่าที่เก็บได้จริงก็ตาม ในกรณีที่เจ้าของไม่ได้ให้ผู้อื่นเช่า แต่ใช้ประกอบธุรกิจการค้า ก็ต้องใช้ค่ารายปีสมมติ คือ ต้องสมมติว่าถ้าโรงเรือนและที่ดินนั้นให้เช่าจะได้ค่าเช่าปีละเท่าใด ค่ารายปีของปีที่ล่วงมาแล้วนั้นให้ใช้เป็น

หลักสำหรับการคำนวณค่าภาษีซึ่งจะต้องเสียในปีต่อมา แต่มิใช่ให้ถือเอาภาษีของปีที่ล่วงมาแล้ว เป็นภาษีของปีต่อมา

วิธีการเสียภาษี

ภาษีโรงเรือนและที่ดินนั้นต้องเสียภาษีปีละครั้ง โดยเสียที่สำนักงานของหน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ โดยกำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ภ.ร.ด. 2) ภายในสิ้นเดือน กุมภาพันธ์ของทุกปี โดยกรอกรายการต่าง ๆ ลงในแบบพิมพ์และส่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการประเมินค่ารายปี และคำนวณค่าภาษีแล้วแจ้งในพนักงานเก็บภาษีดำเนินการแจ้งการประเมินค่าภาษีและจะต้องชำระค่าภาษีใน 30 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมินหากไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาจะต้องเสียเงินเพิ่มอีก ดังนี้

1. ถ้าชำระไม่เกิน 1 เดือน นับแต่วันพ้นกำหนดที่กฎหมายกำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 2.5 ของค่าภาษี

2. ถ้าชำระเกิน 1 เดือน แต่ไม่เกิน 2 เดือน ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 5 ของค่าภาษี ถ้าชำระเกิน 2 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 7.5 ของค่าภาษี

3. ถ้าชำระเกิน 3 เดือน แต่ไม่เกิน 4 เดือน ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 10 ของค่าภาษี ถ้ามิได้มีการชำระค่าภาษีและเงินเพิ่มภายใน 4 เดือน ให้ประธานกรรมการบริหารมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด आयัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ซึ่งค้างชำระค่าภาษี เพื่อนำเงินมาเสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายโดยมีต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด

2. ภาษีบำรุงท้องที่

เดิมมีการเก็บอากรค่านา ภาษีค่าที่ไร่อ้อยและอากรส่วนใหญ่ต่อมาได้มีการประกาศใช้ประมวลรัษฎากร ซึ่งมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2482 มีผลยกเลิกการจัดเก็บเงินดังกล่าว และจัดเก็บ “เงินช่วยบำรุงท้องที่” แทน และได้เปลี่ยนเป็น “ภาษีบำรุงท้องที่” ในปี พ.ศ. 2495 แต่ยังคงเป็นการจัดเก็บตามประมวลรัษฎากรอยู่ กระทั่งได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2508 เป็นต้นมา

สำหรับการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ แต่เดิมกรมสรรพากรเป็นผู้จัดเก็บ ต่อเมื่อได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. 2497 และพระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. 2498 จึงได้โอนมาให้เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้จัดเก็บแทนกระทั่งเมื่อพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 มีผลบังคับใช้ จึงได้กำหนดให้เป็นภาษีประเภทที่ท้องถิ่นจัดเก็บเป็นรายได้ของตนเองมาจนถึงปัจจุบัน

ภาษีบำรุงท้องที่ เป็นภาษีเรียกเก็บจากฐานทรัพย์สินอย่างหนึ่ง โดยจัดเก็บจากเจ้าของที่ดินไม่ว่าที่ดินนั้นจะทำประโยชน์หรือไม่ก็ตาม ประชาชนทุกคนที่เป็นเจ้าของที่ดินจะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่ที่ดินจำนวนเล็กน้อยเพื่ออยู่อาศัยหรือเพื่อทำกินตามที่กฎหมายกำหนดจึงจะได้รับ การยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี คนทั่วไปมักเรียกภาษีบำรุงท้องที่ว่าภาษีที่ดิน เพราะเห็นว่าเก็บภาษีจากที่ดินซึ่งนับว่าเป็นความเข้าใจผิดอย่างหนึ่ง

ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ คือ ที่ดิน ทั้งนี้ไม่ว่าที่ดินนั้นจะเป็นที่โฉนด น.ส. 3 น.ส. 3 ก โบบไต่สวน ส.ค. 1 และไม่ว่าที่ดินนั้นจะเป็นที่ว่างเปล่าหรือมีโรงเรือน สิ่งปลูกสร้างปลูกอยู่หรือไม่ หรือใช้ในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ประกอบกิจกรรมโดยให้คนอื่นเช่า หรือทำเองก็ตาม

ฐานภาษี การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่จะต้องมีการประเมิน “ราคาปานกลางที่ดิน” ซึ่งกฎหมายกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการตีราคาปานกลางที่ดิน โดยจะต้องตีราคาปานกลางของที่ดินในรอบระยะเวลา 4 ปี สำหรับการตีราคาปานกลางให้นำราคาที่ดินซึ่งซื้อขายกันโดยสุจริตครั้งสุดท้าย ไม่น้อยกว่า 3 ราย ในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี มาคำนวณถัวเฉลี่ยเป็นราคาปานกลาง

อัตราภาษี เมื่อทราบราคาปานกลางแล้วก็นำไปคิดภาษี อัตราภาษีกำหนดเป็นบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ท้ายพระราชบัญญัติ แบ่งเป็น 34 อัตราตามราคาปานกลางที่ดิน โดยอัตราที่ 1-33 เป็นอัตราภาษีของราคาปานกลางที่ไม่เกินไร่ละ 30,000 บาท ซึ่งจะเสียภาษีประมาณไร่ละ 70 บาท และอัตราที่ 34 เป็นอัตราภาษีของราคาปานกลางที่เกินไร่ละ 30,000 บาท ให้เสียภาษี 25 บาท ต่อทุก ๆ 10,000 บาท ของราคาปานกลาง

อัตราภาษีทั้ง 34 อัตราหากเป็นที่ดินใช้ประกอบการกิจกรรมเฉพาะประเภทไม้ล้มลุกให้เสียถึงอัตรา แต่ถ้าเจ้าของที่ดินประกอบการกิจกรรมประเภทไม้ล้มลุกนั้นด้วยตนเองให้เสียภาษีอย่างสูงไม่เกินไร่ละ 5 บาท สำหรับที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแต่สภาพให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นอีก 1 เท่า

การลดหย่อนภาษี ในกรณีที่บุคคลธรรมดาซึ่งเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลงที่อยู่ในจังหวัดเดียวกันได้ใช้ที่ดินเป็นที่อยู่อาศัยของตน เป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบการกิจกรรมของตน มีสิทธิ์ได้รับลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ตามเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. ถ้าเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาล ได้รับลดหย่อน 3-5 ไร่
2. ถ้าเป็นที่ดินในเขตเทศบาลตำบลหรือในเขตสุขาภิบาล ลดหย่อนได้ 200 ตารางวา-1 ไร่
3. ในเขตเมืองพัทยา เขตเทศบาลเมืองหรือเขตเทศบาลนคร ลดหย่อนได้ 50-100

ตารางวา

4. ถ้าเป็นที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร

4.1 ในท้องที่ ๆ มีชุมชนหนาแน่นมาก ลดหย่อนได้ 50-100 ตารางวา

4.2 ในท้องที่ ๆ มีชุมชนหนาแน่นปานกลาง ลดหย่อนได้ 100 ตารางวา-1 ไร่

4.3 ในท้องที่ชนบท ลดหย่อนได้ 3-5 ไร่

ท้องที่ใดจะเป็นท้องที่มีชุมชนหนาแน่นมาก หนาแน่นปานกลาง หรือชนบทย่อมเป็นไปตามกฎกระทรวงซึ่งออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี คือ เจ้าของที่ดิน คำว่า เจ้าของที่ดิน หมายถึง บุคคลหรือคณะบุคคลไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน แม้จะเป็นการครอบครองที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน เช่น ที่ดินป่าชายเลน ก็ถือว่าผู้ครอบครองเป็นเจ้าของที่ดินมีหน้าที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ถ้าที่ดินนั้นมีเจ้าของร่วมกันหลายคน เจ้าของร่วมกันนั้นจะต้องร่วมกันรับผิดชอบเสียภาษี หากมีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดินไปให้บุคคลอื่น โดยก่อนผู้โอนยังค้างชำระภาษีบำรุงท้องที่ที่อยู่ ผู้รับโอนจะต้องรับผิดชอบในภาษีส่วนที่ค้างไม่เกิน 5 ปี รวมทั้งปีสุดท้ายที่มีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของที่ดินด้วย ส่วนภาษีที่ค้างชำระเกิน 5 ปี คงอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าของที่ดินเดิม

ขั้นตอนการจัดเก็บภาษี เริ่มตั้งแต่เจ้าของที่ดิน ต้องยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในเดือนมกราคม ของปีแรกที่มีการตีราคาปานกลาง และให้ใช้ได้ทุกปีในรอบระยะเวลา 4 ปี หากเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาล ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจให้เจ้าพนักงานสำรวจยื่นแบบแสดงรายการที่ดินแทนเจ้าของที่ดินก็ได้ และเจ้าพนักงานประเมินจะแจ้งการประเมินภายในเดือน มีนาคม และการประเมินนี้ให้ใช้สำหรับปีต่อไปจนครบ 4 ปี และเจ้าของที่ดินก็ต้องชำระภาษีภายในเดือน เมษายนของทุกปี

3. ภาษีป้าย

ภาษีป้ายเริ่มมีการบัญญัติเป็นครั้งแรกในพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 โดยให้เพิ่มภาษีป้ายเป็นลักษณะ 2 หมวด 5 ของประมวลรัษฎากรในครั้งแรก ให้กรมสรรพากรเป็นผู้จัดเก็บต่อเมื่อมีการประกาศใช้ในพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. 2497 และพระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. 2498 จึงได้โอนมาให้ท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บเป็นรายได้ของตนเอง และต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 โดยยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยภาษีป้ายในประมวลรัษฎากร และยังใช้บังคับมากระทั่งปัจจุบัน

การจัดเก็บภาษีป้าย

ภาษีป้าย เป็นภาษีที่ท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บเป็นรายได้ของตนเอง และผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

ภาษีป้าย จัดเก็บจากป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษรภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน และสลักจารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่นใด

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย คือ เจ้าของป้าย ในกรณีที่ไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย และหาตัวผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินไปยังผู้ครอบครองป้ายนั้น และให้ผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย

ป้ายที่ตั้งอยู่บนอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น และมีพื้นที่เกิน 2 ตารางเมตร ต้องมีชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายเป็นอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้าย

อัตราภาษีป้าย

1. ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้คิดอัตรา 3 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
2. ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศและหรือปนกับภาพและเครื่องหมายอื่นให้คิดอัตรา 20 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
3. ป้ายดังต่อไปนี้ ให้คิดอัตรา 40 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
 - 3.1 ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมิภาพหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่
 - 3.2 ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วน หรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่า อักษรต่างประเทศ
4. พื้นที่ป้ายเมื่อคำนวณแล้ว ถ้ามีเศษเกิน 250 ตารางเซนติเมตร ให้นับเป็น 500 ตารางเซนติเมตร ถ้าไม่เกิน 250 ตารางเซนติเมตร ให้ปัดทิ้ง
5. เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้เสียภาษีป้ายละ 200 บาท
6. พื้นที่ของป้ายไม่ว่าจะมีรูปร่างลักษณะอย่างไร ให้คำนวณ ดังนี้
 - 6.1 ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้หาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนยาวที่สุดของขอบเขตป้ายเป็นตารางเซนติเมตร
 - 6.2 ถ้าเป็นป้ายไม่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้ถือว่าตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุด แล้วคำนวณตามข้อ 6.1

ขั้นตอนในการจัดเก็บภาษี เริ่มจากเจ้าของป้ายมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีป้ายกับท้องถิ่นที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ เว้นแต่ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ยานพาหนะให้ยื่นต่อท้องถิ่น ซึ่งการจดทะเบียนยานพาหนะได้กระทำขึ้นในเขตภายในเดือนมีนาคมของทุกปี และพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งการประเมินให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองป้ายทราบ และผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมีหน้าที่ต้องนำเงินไปชำระภายใน 15 วัน หากผู้มีหน้าที่เสียภาษีเห็นว่าการประเมินไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย ภายใน 30 วัน เมื่อได้วินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ยังมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยอุทธรณ์อุทธรณ์ของผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย โดยฟ้องต่อศาลภายใน 30 วันก็ได้

ภาษีที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง อันประกอบด้วย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเรียกเก็บจากประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีในลักษณะของการบังคับ โดยไม่มีพันธะที่จะต้องตอบแทนแก่ผู้เสียภาษีโดยตรง วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีก็คือ เพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในการบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน และเพื่อเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญรุดหน้า รายได้จากการจัดเก็บภาษีนับเป็นหัวใจของการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้น ท้องถิ่นใดจะมีรายได้มากหรือน้อย ก็ขึ้นอยู่กับการบริหารการจัดเก็บภาษี ของท้องถิ่นนั้น ๆ

ทฤษฎีเกี่ยวกับภาษีอากรและกระบวนการชำระภาษี

ในการศึกษาดำรงด้านภาษีอากร นักวิชาการส่วนใหญ่มักจะนำเสนอหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีตามแนวความคิดของ Smith (1976) ผู้แต่งหนังสือเรื่อง The Wealth of Nation ซึ่งพิมพ์จำหน่ายในปี ค.ศ. 1776 Adam Smith เป็นนักเศรษฐศาสตร์ชาวสกอตแลนด์ที่นำเสนอหลักในการจัดเก็บภาษี

1. หลักความยุติธรรม (Equity) การจัดเก็บภาษีที่ดีนั้นจะต้องก่อให้เกิดความยุติธรรม หรือความเสมอภาคในหมู่ผู้เสียภาษีทุกคน หลักความยุติธรรมในการเก็บภาษีนับเป็นหัวใจสำคัญของระบบภาษีที่ดี การพิจารณาความเป็นธรรมนั้นเราจะต้องพิจารณาทั้งความเป็นธรรมเกี่ยวกับภาษีที่จะจัดเก็บ และความยุติธรรมที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติการจัดเก็บภาษีนั้น ในการจัดเก็บภาษีอากรทุกคนที่อยู่ในฐานะเท่าเทียมกัน ควรจะเสียภาษีเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติของรัฐเท่าเทียมกัน

2. หลักความแน่นอน (Certainty) การบริหารการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพนั้น กฎหมายที่ใช้ในการเก็บทุกประเภท จะต้องมีความแน่นอนและเป็นที่ยึดถือแก่ผู้เสียภาษีทุกคน กล่าวคือภาษีทุกประเภทที่จะจัดเก็บนั้นจะต้องเป็นที่ยึดถือและมีความแน่นอนในเรื่องฐานภาษี อัตราภาษี ตลอดจนวันเวลาและวิธีการที่จัดเก็บภาษี ซึ่งตามหลักนี้เป็นการวางเกณฑ์การจัดเก็บให้ผู้เสียภาษีได้ทราบอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เสียภาษีมีโอกาสปรับปรุงวิถีดำเนินธุรกิจของตนและ

จัดเตรียม ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า และสามารถชำระภาษีได้โดยถูกต้องตามกำหนดเวลาและกฎเกณฑ์เกี่ยวกับภาษี ที่ตนจะต้องเสีย และช่วยให้การบริหารการจัดเก็บง่ายขึ้น ถ้าหากการจัดเก็บบางประเภทขาดความแน่นอนหรือมีความกำกวมแล้ว จะทำให้การจัดเก็บทำได้ลำบาก และอาจเป็นช่องทางก่อให้เกิดการทุจริตและก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี

3. หลักความสะดวก (Convenience) ภาษีอากรทุกประเภทควรเรียกเก็บตามเวลาหรือตามวิธีสะดวกที่สุดแก่ผู้ต้องเสียภาษี กล่าวคือ เมื่อประชาชนมีภาระต้องเสียภาษีอากรให้แก่รัฐแล้ว ก็ควรได้รับความสะดวกในการไปติดต่อชำระภาษี เป็นต้นว่า ควรกำหนดระยะเวลาชำระภาษีให้เหมาะสมแก่ฤดูกาล โดยวางวิธีการจัดเก็บให้ง่ายต่อการชำระและกำหนดสถานที่ที่จะต้องเสียภาษีไว้ให้สะดวกแก่การสัญจรไปมา ตลอดจนการให้คำแนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการปฏิบัติในการเสียภาษีตามสมควร เป็นต้น หลักความสะดวกนี้หากวางไว้เหมาะสมย่อมมุ่งใจให้ประชาชนร่วมมือเสียภาษีอากรโดยครบถ้วนยิ่งขึ้น

4. หลักประหยัด (Economy) ระบบของการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีที่คั้นภาษีอากรแต่ละประเภทที่จัดเก็บจะต้องเป็นภาระแก่ผู้เสียภาษีน้อยที่สุด สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการจัดเก็บน้อยที่สุดแต่ให้ได้ผลประโยชน์มากที่สุดและการจัดเก็บภาษีควรจะมีผลกระทบต่อการทำงานของเอกชนน้อยที่สุด

ความสิ้นเปลืองนี้แบ่งได้เป็น 4 ประการคือ

1. ใช้เจ้าหน้าที่จำนวนมาก หรือต้องตั้งรางวัลมาก
2. ภาษีอาจขัดขวางความอุตสาหกรรมของราษฎร พลอยทำให้การมีงานทำและรายได้ลดลง
3. การริบทรัพย์หรือปรับผู้ที่พยายามหลบเลี่ยงภาษีมักทำให้พวกเขาหมดตัว ทำให้

กลายเป็นคนไร้ประโยชน์ต่อสังคม ภาษีที่เลวมักก่อให้เกิดคนลักลอบค้าของเถื่อนและโทษก็จะเพิ่มขึ้นตามแรงดึงดูดใจ ในขั้นแรกกฎหมายซึ่งขัดกับหลักยุติธรรมจะล่อใจให้อยากละเมิด แล้วก็จะลงโทษรุนแรงในสถานการณ์ซึ่งควรลดแรงล่อใจให้ก่ออาชญากรรม

4. การที่ราษฎรถูกยึดมกรายบ่อยและถูกตรวจสอบอย่างน่ารังเกียจจะก่อความเดือดร้อนรบกวน และกีดกันอย่างมาโดยไม่ว่าจำเป็น แม้การรบกวนจะมีค่าใช้จ่ายแต่ทุกคนก็ยินดีจ่ายเพื่อไถ่ตนเองให้พ้นจากการรบกวนนี้

โดยหลักการแล้วรัฐบาลควรเก็บภาษีโดยทำให้รายได้ภาษีได้รับใกล้เคียงกับภาระภาษีที่ประชาชนต้องแบกรับให้มากที่สุด

จากต้นแบบแนวความคิดของสมิธ ได้ทำให้มีการเพิ่มเติมหรือปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษี ให้เหมาะสมกับวิวัฒนาการทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม มาเป็นลำดับ ตามที่นักวิชาการที่มีชื่อเสียงหลายท่านได้ศึกษาและรวบรวมไว้ ซึ่งจะนำเสนอโดยสรุป ดังนี้

คณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ (2543) ได้กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่นไว้ดังนี้

หลักเกณฑ์ที่ดีในการจัดเก็บภาษีในปัจจุบัน

1. หลักของความแน่นอน (Certainly) การบริหารการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพนั้น กฎหมายที่ใช้ในการเก็บภาษีทุกประเภทจะต้องมีความแน่นอนและเป็นที่ยึดมั่นแก่ผู้เสียภาษีทุกคน กล่าวคือภาษีทุกประเภทที่จะจัดเก็บนั้นจะต้องเป็นที่แจ้งชัดมีความแน่นอนในเรื่องฐานภาษี อัตราภาษี ตลอดจนวันเวลาและวิธีการที่จัดเก็บภาษี

2. หลักของความประหยัด (Low compliance and collection costs) ระบบของการบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดีนั้น ภาษีอากรแต่ละประเภทที่จัดเก็บจะต้องเป็นภาระแก่ผู้เสียภาษีน้อยที่สุด และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีต่ำที่สุด

3. หลักของความเสมอภาค (Equity) การจัดเก็บภาษีที่ดีนั้นจะต้องก่อให้เกิดความยุติธรรมหรือความเสมอภาคในหมู่ผู้เสียภาษีทุกคน หลักความยุติธรรมในการเก็บภาษีนั้นเป็นหัวใจสำคัญของระบบภาษีที่ดี การพิจารณาความเป็นธรรมนั้น เราจะต้องพิจารณาทั้งความเป็นธรรมเกี่ยวกับภาษีที่จะจัดเก็บ และความเป็นธรรมที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติการจัดเก็บภาษีนั้น

4. หลักการยอมรับ (Acceptability) การบริหารการจัดเก็บภาษีอากรแต่ละประเภทจะทำได้ง่ายขึ้นถ้าหากประชาชนให้ความร่วมมือในการเสียภาษี อย่างไรก็ตามการที่ประชาชนจะยินดีให้ความร่วมมือในการเสียภาษีนั้นภาษีอากรทุกชนิดที่จะจัดเก็บจากประชาชนจะต้องได้รับการยอมรับจากประชาชนส่วนใหญ่ด้วย

5. หลักของความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ (Enforceability) ในระบบภาษีที่ดีนั้นภาษีอากรทุกประเภทที่จะจัดเก็บจะต้องสามารถทำการบริหารการจัดเก็บอย่างได้ผลในการปฏิบัติภาษีอากรบางอย่าง แม้จะมีเหตุผลดีในทางทฤษฎี แต่ในทางปฏิบัติ การจัดเก็บเป็นไปได้ยาก ภาษีนั้นจะถือเป็นภาษีที่ดีไม่ได้

6. หลักของการทำรายได้ (Productivity) ภาษีที่ดีสำหรับรัฐบาลนั้นควรเป็นภาษีที่สามารถทำรายได้ให้แก่รัฐบาลเป็นอย่างดีด้วย กล่าวคือเป็นภาษีที่มีฐานใหญ่ และฐานของภาษีขยายตัวได้รวดเร็วตามความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะทำให้รัฐบาลได้รับรายได้จากภาษีอากรนั้นได้มากโดยไม่ต้องเพิ่มอัตรการจัดเก็บนั้น

7. หลักของการยืดหยุ่น (Flexibility) ภาษีที่ดีนั้น ควรมีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวเข้ากับ การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจของประเทศ หรือการเปลี่ยนแปลงฐานะเศรษฐกิจของผู้เสียภาษีได้ง่ายรายได้ของท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจของประเทศ หรือการเปลี่ยนแปลงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้เสียภาษีได้ง่าย เช่น การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใน

ระบบก้าวหน้าในขณะที่เศรษฐกิจกำลังขยายตัว รายได้ของประชาชนเพิ่มขึ้น แต่อัตราภาษีที่จัดเก็บจะเพิ่มขึ้นเร็วกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น ภาษีที่จะเก็บนั้นไปลดอัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ของประชาชน ซึ่งจะช่วยลดแรงกดดันของเงินเฟ้อได้มาก

จากการที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเอง ส่งผลให้การกระจายรายได้ให้ท้องถิ่นที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน คือ รัฐบาลกลางจะเป็นผู้กำหนดและแบ่งว่ารายได้ประเภทใดบ้างที่ให้เป็นของท้องถิ่น และรายได้ประเภทใดบ้างที่ยังคงเป็นของรัฐบาลกลาง โดยกำหนดในรูปแบบของกฎหมายทั้งที่เป็นพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง รวมถึงระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ การกำหนดรายได้ให้ท้องถิ่นจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ ฐานะการคลังของรัฐบาล ความพร้อมของท้องถิ่น การเรียกร้องของท้องถิ่นรวมทั้งปัจจัยทางด้านการเมือง

สุระชัย ศิลาศรี (2547) แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ ดังนี้

เครื่องวัดประสิทธิภาพ วัดจากค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บ การจัดเก็บภาษีที่ดีควรถือหลักประหยัด โดยใช้ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บต่ำ ไม่ใช่เก็บภาษีมาก แต่ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บก็มาก เช่นนี้อาจทำให้รายได้หรือภาษีอากรน้อยลง โดยทั่วไปแล้วการวัดประสิทธิภาพของการบริหารภาษีอากรตามวิธีนี้มีแนวปฏิบัติโดยเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีที่เก็บได้ถ้าอัตราส่วนของค่าใช้จ่ายต่อภาษีที่เก็บได้ต่ำกว่า ก็แสดงว่า การจัดเก็บภาษีนั้นมีประสิทธิภาพสูง

วัดจากรายได้ที่เก็บได้จริงกับรายได้ที่ควรจะได้ ตามวิธีนี้จะต้องคำนวณ การจัดเก็บภาษีอากรแต่ละประเภท ถ้าเก็บได้ครบตามจำนวนแล้วเปรียบเทียบกับรายได้ที่จะได้จริงของภาษีประเภทนั้น ๆ กับรายได้ที่ควรจะได้ ก็จะทำให้รู้ว่าการบริหารจัดการภาษีนั้น ๆ มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

วัดจากค่าใช้จ่ายของผู้เสียภาษีอากรในการปฏิบัติตามกฎหมาย ตามวิธีนี้จะถือว่าภาษีอากรที่ดีมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บสูง ควรเป็นภาษีที่ผู้เสียภาษี เสียค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติตามกฎหมายต่ำ กล่าวคือ ภาษีที่มีประสิทธิภาพควรเป็นภาษีที่ง่าย มีข้อความชัดเจนและสะดวกแก่ผู้เสียอากรที่จะปฏิบัติตาม ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรประกอบด้วย ปัจจัยหลักสำคัญ 6 ประการ คือ

1. ความสำนึกในหน้าที่การเสียภาษีอากรของผู้เสียภาษี
2. ลักษณะของกฎหมายภาษีอากร
3. ประสิทธิภาพของพนักงานผู้จัดเก็บภาษีอากร
4. บรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้ปฏิบัติตามภาษีอากร
5. โครงสร้างภาษีอากร

6. ฐานข้อมูล

สรุปได้ว่าตามแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ตามแนวคิดของ สุระชัย ศีลาศรี (2547) มีหลัก 6 ประการ คือ ความสำนึกในหน้าที่การเสียภาษีอากรของผู้เสียภาษี ลักษณะของกฎหมายภาษีอากร ประสิทธิภาพของพนักงานผู้จัดเก็บภาษีอากร บรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้ปฏิบัติตามภาษีอากร โครงสร้างภาษีอากร และงานฐานข้อมูล

เปรียบเทียบแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภาษีอากรและกระบวนการชำระภาษี

จากการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับภาษีอากรและกระบวนการชำระภาษี ผู้วิจัยสามารถทำตารางสรุปเปรียบเทียบแนวคิดและทฤษฎี ต่าง ๆ ได้ดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภาษีอากรและกระบวนการชำระภาษี

Smith (1976)	พัฒนาการเศรษฐกิจสังคม แห่งชาติ (2543)	สุระชัย ศีลาศรี (2547)
หลักเกณฑ์ในการจัดเก็บ ภาษี	หลักเกณฑ์ที่ดีในการจัดเก็บ ภาษีในปัจจุบัน	ประสิทธิภาพในการจัดเก็บ ภาษีอากรมีหลัก 6 ประการ
1. หลักความยุติธรรม	1. หลักของความแน่นอน	1. ความสำนึกในหน้าที่การ เสียภาษีอากรของผู้เสียภาษี
2. หลักความแน่นอน	2. หลักของความประหยัด	2. ลักษณะของกฎหมายภาษี อากร
3. หลักความสะดวก	3. หลักของความเสมอภาค	3. ประสิทธิภาพของ พนักงานผู้จัดเก็บภาษีอากร
4. หลักประหยัด	4. หลักการยอมรับ	4. บรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้ ปฏิบัติตามภาษีอากร
	5. หลักของความเป็นไปได้ ในทางปฏิบัติ	5. โครงสร้างภาษีอากร
	6. หลักของการทำรายได้	6. ฐานข้อมูล
	7. หลักของการยืดหยุ่น	

1. หลักความยุติธรรม (Equity) การจัดเก็บภาษีที่ดีนั้นจะต้องก่อให้เกิดความยุติธรรม
หรือ

ความเสมอภาคในหมู่ผู้เสียภาษีทุกคน หลักความยุติธรรมในการเก็บภาษีนั้นเป็นหัวใจสำคัญของระบบภาษีที่ดี ซึ่งสามารถนำมาตั้งเป็นข้อคำถามได้ดังนี้

- 1.1 อัตราภาษีที่ทาง อบต.จัดเก็บมีความเหมาะสม
- 1.2 อบต.ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
- 1.3 การจัดเก็บภาษีของทาง อบต.มีความโปร่งใสไม่มีการเรียกร้องผลประโยชน์ตอบแทนจากผู้ชำระภาษี

- 1.4 การประเมินภาษีของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างความถูกต้องและยุติธรรม
- 1.5 เจ้าหน้าที่ให้บริการแก่ผู้มาชำระภาษีตามลำดับก่อนหลัง

สรุปได้ว่าหลักความยุติธรรม คือ การที่อัตราภาษีที่ทาง อบต.จัดเก็บมีความเหมาะสม มีความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และการจัดเก็บภาษีของทาง อบต.มีความโปร่งใสไม่มีการเรียกร้องผลประโยชน์ตอบแทนจากผู้ชำระภาษี

2. หลักความแน่นอน (Certainty) การบริหารการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพนั้น กฎหมายที่ใช้ในการเก็บทุกประเภท จะต้องมีความแน่นอนและเป็นที่ยึดถือโดยผู้เสียภาษีทุกคน กล่าวคือภาษีทุกประเภทที่จะจัดเก็บนั้นจะต้องเป็นที่ยึดถือและมีความแน่นอน ซึ่งสามารถนำมาตั้งเป็นข้อคำถามได้ดังนี้

- 2.1 อบต.มีการประชาสัมพันธ์ช่วงระยะเวลาในการชำระภาษีไว้ล่วงหน้า
- 2.2 อบต.กำหนดช่วงระยะเวลาในการให้บริการรับชำระภาษีไว้อย่างชัดเจน
- 2.3 อบต.มีการจัดเตรียมเอกสาร แบบฟอร์มคำร้องต่าง ๆ ไว้อย่างเพียงพอ
- 2.4 อบต.ได้จัดเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำขั้นตอนและวิธีการชำระภาษีแก่ผู้มาชำระ

ภาษี

- 2.5 เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่รับชำระภาษีมีความรู้และสามารถตอบข้อสงสัยของท่านได้อย่างชัดเจน

สรุปได้ว่าหลักความแน่นอน คือ มีการประชาสัมพันธ์ช่วงระยะเวลาในการชำระภาษีไว้ล่วงหน้า กำหนดช่วงระยะเวลาในการให้บริการรับชำระภาษีไว้อย่างชัดเจน มีการจัดเตรียมเอกสารแบบฟอร์มคำร้องต่าง ๆ ไว้อย่างเพียงพอ ได้จัดเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำขั้นตอนและวิธีการชำระภาษีแก่ผู้มาชำระภาษี และมีความรู้และสามารถตอบข้อสงสัยได้อย่างชัดเจน

3. หลักความสะดวก (Convenience) ภาษีอากรทุกประเภทควรเรียกเก็บตามเวลาหรือตามวิธีสะดวกที่สุดแก่ผู้ต้องเสียภาษี กล่าวคือ เมื่อประชาชนมีภาระต้องเสียภาษีอากรให้แก่รัฐแล้ว ก็ควรได้รับความสะดวกในการไปติดต่อชำระภาษี ซึ่งสามารถนำมาตั้งเป็นข้อคำถามได้ดังนี้

- 3.1 การจัดสถานที่สำหรับรับชำระภาษีของทางอบต.มีความเหมาะสม

3.2 กระบวนการและขั้นตอนในการชำระภาษีไม่ยุ่งยาก ทำให้ท่านได้รับความสะดวก

3.3 อบต.มีการจัดที่นั่งระหว่างรอการชำระภาษีไว้อย่างเพียงพอ

3.4 เจ้าหน้าที่ให้บริการรับชำระภาษีด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง

3.5 เจ้าหน้าที่ให้ความกระตือรือร้นในการให้บริการรับชำระภาษี

3.6 อบต. มีเจ้าหน้าที่สำหรับให้บริการรับชำระภาษีอย่างเพียงพอ ทำให้ท่านไม่ต้องเสียเวลารอนาน

สรุปได้ว่าหลักความสะดวก คือ มีกระบวนการและขั้นตอนในการชำระภาษีไม่ยุ่งยาก ทำให้ท่านได้รับความสะดวก มีการจัดที่นั่งระหว่างรอการชำระภาษีไว้อย่างเพียงพอ เจ้าหน้าที่ให้บริการรับชำระภาษีด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง เจ้าหน้าที่ให้ความกระตือรือร้นในการให้บริการรับชำระภาษี ท่านไม่ต้องเสียเวลารอนาน

4. หลักประหยัด (Economy) ระบบของการบริหารจัดการเก็บภาษีที่ดินนภาษีอากรแต่ละประเภทที่จัดเก็บจะต้องเป็นภาระแก่ผู้เสียภาษีน้อยที่สุด สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการเก็บน้อยที่สุดแต่ให้ได้ผลประโยชน์มากที่สุดและการจัดเก็บภาษีควรมีผลกระทบการทำงานของเอกชนน้อยที่สุด ซึ่งสามารถนำมาตั้งเป็นข้อคำถามได้ดังนี้

4.1 การให้บริการรับชำระภาษีของอบต.ไม่มีความยุ่งยาก และเสร็จสิ้นในจุดเดียว ทำให้ท่านไม่ต้องเสียเวลามาก

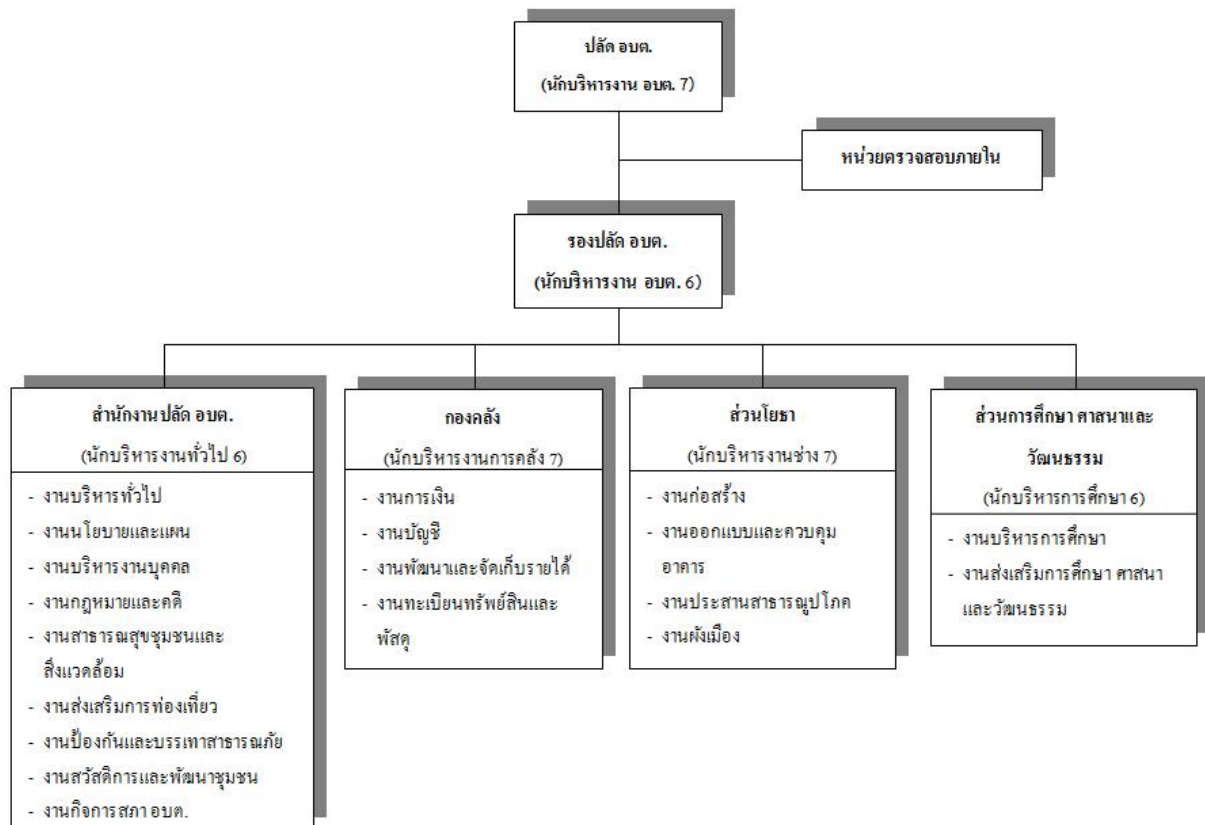
4.2 อบต.มีการออกหน่วยบริการรับชำระภาษีในพื้นที่เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้แก่ผู้เสียภาษี

4.3 อบต.มีการรับชำระภาษีผ่านทางไปรษณีย์ทำให้ผู้เสียภาษีไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางมาชำระด้วยตนเอง

สรุปได้ว่าหลักประหยัด คือ การให้บริการรับชำระภาษีของอบต.ไม่มีความยุ่งยาก และเสร็จสิ้นในจุดเดียว ทำให้ท่านไม่ต้องเสียเวลามาก มีการออกหน่วยบริการรับชำระภาษีในพื้นที่เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้แก่ผู้เสียภาษี และมีการรับชำระภาษีผ่านทางไปรษณีย์ทำให้ผู้เสียภาษีไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางมาชำระด้วยตนเอง

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

โครงสร้างหน่วยราชการองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด

ภาพที่ 2 โครงสร้างหน่วยราชการองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด เดิมมีฐานะเป็นสภาตำบลคลองขุด ซึ่งยกฐานะมาเป็นราชการ ส่วนท้องถิ่น เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2539 ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด ตั้งอยู่เลขที่ 11 หมู่ 1 บ้านสัตบุศย์ ตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอท่าใหม่ ระยะห่างจากอำเภอท่าใหม่ประมาณ 12 กิโลเมตร

อาณาเขตที่ติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ต.รำพัน อ.ท่าใหม่ และ ต.สนามไชย อ.นายายอาม จ.จันทบุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับ ต.ตะกาดเจ้า อ.ท่าใหม่

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ต.โฆมง อ.ท่าใหม่

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ฟังทะเลตะวันออกของอ่าวไทย

พื้นที่ของตำบล

พื้นที่ของตำบลทั้งหมด 31.10 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 19,437.5 ไร่

ภูมิอากาศ

ลักษณะทางภูมิอากาศเป็นลมมรสุม มี 3 ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายน เป็นระยะเวลา 3 เดือน โดยอากาศจะร้อนมากในช่วงเดือนเมษายน ถึง ต้นเดือนพฤษภาคม

ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคมเป็นระยะเวลา 6 เดือน โดยเฉลี่ยตกมากในเดือนมิถุนายน

ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนกุมภาพันธ์เป็นระยะเวลา 3 เดือนเดือนมกราคม เป็นเดือนที่มีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด

ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบ มีภูเขาและติดชายฝั่งทะเลอ่าวไทย เหมาะสำหรับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว และเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

มีภูเขาที่สำคัญคือ ภูเขาเรือชูร เต่าหม้อ เป็นเทือกเขาแนวยาว ตั้งอยู่ในเขตหมู่บ้านที่ 2, 9 และ 10 ภูเขาแดง ภูเขาตาเกิด ภูเขาชำโหลง เป็นเทือกเขาแนวยาวติดต่อกันตั้งอยู่ในเขตหมู่บ้านที่ 1, 3, 4, 5, 6 และ 8 เขาคู้งกระเบนตั้งอยู่หมู่บ้านที่ 7

เขตการปกครอง ตำบลคลองขุดประกอบด้วย 10 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านสัตบุศย์

หมู่ที่ 2 บ้านนอกเขา

หมู่ที่ 3 บ้านเนินประคู้

หมู่ที่ 4 บ้านหมูดุด

หมู่ที่ 5 บ้านเจ้าหลาว

หมู่ที่ 6 บ้านหัวแหลมเจ้าหลาว

หมู่ที่ 7 บ้านคู้งกระเบน

หมู่ที่ 8 บ้านอัมพวา

หมู่ที่ 9 บ้านคลองขุด

หมู่ที่ 10 บ้านคลองขุดล่าง

ประชากร

ประชากรในพื้นที่ตำบลคลองขุดมีจำนวนทั้งสิ้น 4,904 คน จำนวน 2,232 ครัวเรือน แยกเป็น ชาย 2,417 คน หญิง 2,487 คน ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม 2558

สภาพทางเศรษฐกิจ

การประกอบอาชีพ

ทำนาข้าวบางส่วน

เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น กุ้งกุลาดำ หอยนางรม เป็นต้น

ทำกะปิ, น้ำปลา

ทำประมงน้ำเค็ม

หน่วยธุรกิจในเขต อบต.

มีร้านขายของชำ	จำนวน	20	แห่ง
มีปั้มน้ำมันและก๊าซ	จำนวน	4	แห่ง
โรงแรม	จำนวน	52	แห่ง

สภาพทางสังคม

การศึกษา

มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 1 แห่ง (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสิรินธร 6)

มีโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 4 แห่ง (ร.ร.วัดคลองขุด, ร.ร.วัดหมูดุด, ร.ร.บ้านเจ้าหลาว และ ร.ร.บ้านเตาหม้อ)

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

มีวัด จำนวน 4 แห่ง สำนักสงฆ์ จำนวน 5 แห่ง

สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคลองขุด ๑ แห่ง

สถานพยาบาลเอกชน 2 แห่ง(คลินิก)

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

มีผู้ยามตำรวจ 2 แห่ง

การคมนาคม

มีเส้นทางคมนาคมสายหลัก 2 สาย คือ

1. ถนนลาดยางสายหลักระหว่างตำบลคลองขุดไปอำเภอท่าใหม่ จำนวน 1 สาย
ระยะทางประมาณ 12 กิโลเมตร
2. ถนนยางสายเจ้าหลาว-หมูดุด ระยะทางประมาณ 6 กิโลเมตร
3. ถนนลาดยางสายบ้านอัมพวา ระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร
4. ถนนทางซอยเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านต่อหมู่บ้าน ตำบลคลองขุด เป็นถนนลูกรังสลับ
คอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน 6 สาย

การไฟฟ้า

ตำบลคลองขุดมีไฟฟ้าใช้ครบทุกหมู่บ้าน

แหล่งน้ำธรรมชาติ

บึง, หนองและอื่น ๆ จำนวน 1 แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝาย จำนวน 2 แห่ง

บ่อน้ำตื้น จำนวน 6 แห่ง

บ่อโยก จำนวน 9 แห่ง

รายได้

รายได้ย้อนหลัง 3 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด ที่จัดเก็บเองของภาษี 3
ประเภท

ตารางที่ 2 รายได้ย้อนหลัง 3 ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด

ที่	ประเภท	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	หมายเหตุ
1	ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	907,362.45	1,292,661.52	1,343,652.94	
2	ภาษีป้าย	389,198.60	476,801.40	481,343.78	
3	ภาษีบำรุงท้องที่	23,196.19	20,522.51	24,916.50	
	รวม	1,319,757.24	1,789,985.43	1,894,913.22	

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐยา เชื้อทอง (2547) ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบล ห้วยข้าวกล้า อำเภอรูน จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาและอุปสรรคในด้านสถานที่ที่ใช้ในการจัดเก็บภาษี แม้มีป้ายบอกขั้นตอนการชำระไว้อย่างชัดเจน แต่สถานที่ยังไม่มีความสะดวกสบายเท่าที่ควร และคับแคบ ไม่มีพื้นที่ให้ประชาชนนั่งรอ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น

2. การกำหนดช่วงเวลาในการจัดเก็บภาษีมีความเหมาะสมดีและหลักปฏิบัติในการลดหย่อนภาษีมีแนวทางปฏิบัติกำหนดไว้อย่างชัดเจน แต่การออกพื้นที่สำรวจข้อมูลในการจัดเก็บภาษียังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และการประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกในการเสียภาษียังไม่เพียงพอ และการบังคับใช้ระเบียบ กฎหมายและข้อบังคับยังไม่เคร่งครัดเท่าที่ควร

3. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการชำระภาษีน้อยมากเพราะมีกฎระเบียบ ข้อบังคับไว้อย่างชัดเจน ประกอบกับประชาชนผู้เสียภาษีขาดจิตสำนึก ขาดความเข้าใจ ขาดความกระตือรือร้น และไม่มีการกำหนดบทลงโทษที่ครอบคลุมและชัดเจน

4. ประชาชนเห็นว่าเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวกับการชำระภาษีให้คำแนะนำและช่วยแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี ทำงานเร็ว มีประสิทธิภาพ การต้อนรับดี มีความยุติธรรม ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่มีความเข้าใจและเต็มใจเสียภาษี เพราะเงินภาษีที่ได้ก็นำกลับมาพัฒนาท้องถิ่น

5. ความเข้าใจและเต็มใจในการจ่ายภาษีของประชาชนมีผลต่อการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลห้วยข้าวกล้า

บุษกร รัตนมณีกาญจน์ (2549) ได้ศึกษาความรู้และความคิดเห็นต่อการชำระภาษีของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่าความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการชำระภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้กับเทศบาลตำบลห้วยใหญ่ ส่วนใหญ่มีความรู้มาก และความคิดเห็นของผู้เสียภาษีต่อการชำระภาษีให้กับเทศบาลตำบลห้วยใหญ่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมาก โดยในเรื่องประชาชนผู้เสียภาษีเห็นว่าเป็นหน้าที่ของประชาชนเห็นด้วยมาก รองลงมาในเรื่องมีความสนใจในการชำระภาษีให้กับเทศบาลตำบลห้วยใหญ่ในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดมากนักน้อยเพียงใด เห็นด้วยมาก และได้ข้อค้นพบที่ว่า เมื่อเปรียบเทียบความรู้และความคิดเห็นของผู้เสียภาษีต่อการชำระภาษีพบว่าปัจจัยในเรื่องระดับการศึกษา มีผลต่อความรู้ของผู้เสียภาษีต่อการชำระภาษี และระดับการศึกษากับอาชีพมีผลต่อความคิดเห็นของผู้เสียภาษีต่อการชำระภาษี โดยมีข้อเสนอแนะว่าควรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการชำระภาษีให้ประชาชนได้ศึกษา รวมถึงจัดทำป้ายบอกขั้นตอนในการชำระภาษีให้ชัดเจนเพื่อให้ประชาชนเข้าใจและสะดวกในการใช้บริการ

สุภาพร นภาโชติ (2550) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบางนาง อำเภอบางแพ จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีเห็นด้วยค่อนข้างมากต่อการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีทั้ง 6 ด้าน คือ หลักการจัดเก็บภาษี วิธีการจัดเก็บภาษี สถานที่ชำระภาษี กำหนดเวลาในการชำระภาษีการประชาสัมพันธ์ และด้านเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีแต่ผู้เสียภาษีบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการชำระภาษี และมีทัศนคติในเชิงลบต่อวิธีการจัดเก็บภาษี และเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้ชัดเจน มีการตั้งงบประมาณในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีให้มีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น จัดระบบบริหารงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนเน้นการทำงานเป็นทีมเพื่อตอบสนองประชาชนผู้ชำระภาษีได้อย่างทั่วถึง รวดเร็ว และพัฒนาเครื่องมือในระบบจัดเก็บภาษีให้มีความคล่องตัวและรวดเร็วยิ่งขึ้น

ธนวัต แดงสุริศรี (2550) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่องานบริการชำระภาษี โรงเรือนและที่ดิน ศึกษากรณีเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอมะขาม จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า การบริการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับน้อยในเรื่องของความเพียงพอของจำนวนที่นั่งสำหรับผู้รับบริการ การจัดบริการน้ำดื่ม สถานที่จอดรถ ตลอดจนความเพียงพอของอุปกรณ์ เครื่องมือ และข้อมูลต่าง ๆ รองลงมาด้านการเข้าถึงแหล่งบริการในเรื่องการประชาสัมพันธ์ ป้ายบอกขั้นตอนการให้บริการ ความสะดวกในการเดินทางและความสะดวกในการเสียภาษีช่วงเดือนมกราคมถึงเมษายน และด้านการบริการของเจ้าหน้าที่มีน้อยที่สุดทั้งในเรื่องจำนวนเจ้าหน้าที่ ความรวดเร็วและการบริการเกี่ยวกับการกรอกเอกสาร การตอบปัญหาและการแนะนำของเจ้าหน้าที่ ซึ่งต้องมีการกำหนดนโยบายการจัดเก็บเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีให้ดียิ่งขึ้นรวมถึงการประชาสัมพันธ์และการพัฒนาบุคลากร

วรวิทย์ เกียรติทรัพย์ (2550) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพการบริการจัดเก็บภาษีเมืองพัทยา ผลการศึกษาพบว่า การบริการที่ประชาชนได้รับบริการต่อการจัดเก็บภาษีของเมืองพัทยายู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งได้แก่ ด้านความเป็นรูปธรรม รองลงมาด้านการตอบสนองต่อความต้องการทันที ด้านความเอาใจใส่ ด้านการทำให้เกิดความเชื่อมั่น และสุดท้ายด้านความน่าเชื่อถือ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษี พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และได้เสนอแนะให้ผู้บริหารของเมืองพัทยาต้องตรวจ ติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง นำระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในหน่วยงาน เพื่อให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์และเพื่อให้เกิดคุณภาพของการบริการที่ดีขึ้น นอกจากนี้ต้องพัฒนาบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพโดยการอบรม

เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ เพื่อสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ ได้อย่างทันทีและเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในหน่วยงาน

ภรณ์อนงค์ ศรีสวัสดิ์ (2550) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้เสียภาษีต่อพฤติกรรมบริการของเจ้าหน้าที่ ศึกษากรณีเทศบาลตำบลหลักเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี โดยจำแนกคุณลักษณะตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างคือประชาชนผู้เสียภาษีในเขตเทศบาลตำบลหลักเมือง โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ผู้เสียภาษีที่มาเสียภาษีส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 32-44 ปี มีการศึกษาระดับ ปวส. หรือ อนุปริญญา มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 9,001-15,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมบริการให้บริการของเจ้าหน้าที่ในระดับเห็นด้วยมากอย่างยิ่ง เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ในทุกด้านมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งนอกจากนี้ ผู้เสียภาษีที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นของผู้เสียภาษีต่อพฤติกรรมบริการให้บริการของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลหลักเมืองไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้เสียภาษีที่มีอาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นของผู้เสียภาษีต่อพฤติกรรมบริการให้บริการของเจ้าหน้าที่แตกต่างกัน

นฤมล เจริญเจริญ (2550) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลหน้าพระดู่ อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลหน้าพระดู่ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยมีความคิดเห็นด้านความสำนึกในหน้าที่การเสียภาษีอากรของผู้เสียภาษีในระดับมาก รองลงมาด้านประสิทธิภาพของพนักงานผู้จัดเก็บภาษีอากรอยู่ในระดับน้อย ด้านโครงสร้างภาษีอากรอยู่ในระดับน้อย ด้านบรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรอยู่ในระดับน้อย และด้านลักษณะของกฎหมายภาษีอากรอยู่ในระดับน้อยเมื่อเปรียบเทียบตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ อายุ รายได้ แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีไม่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาและอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีแตกต่างกัน โดยมีข้อเสนอแนะในด้านการจัดเก็บภาษีควรมีการปรับปรุงด้านการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีป้ายประชาสัมพันธ์การเสียภาษี จัดหน่วยประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ และเสียงตามสายตลอดจนจัดประชุมเพื่อชี้แจงข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับภาษีอากรพร้อมเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดแนวทางในการเสียภาษี และจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ ในการจัดเก็บภาษีและการบริการประชาชนด้วยความรวดเร็ว ตลอดจนการอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่

วันทนิษฐ์ อินทร์ศรี (2550) ศึกษาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี พบว่า 1) อบต.ที่เป็นกรณีศึกษาทุก อบต. มีการริเริ่มในการจัดทำนโยบายเกี่ยวกับ

การจัดเก็บรายได้ไม่แตกต่างกันมากนัก เป็นที่น่าสังเกตว่า อบต. ในเขตชนบทมีความพยายามในการริเริ่มนโยบายในการจัดหารายได้จากฐานรายได้ที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินมากกว่า อบต. ในเขตเมือง 2) อบต. ที่มีลักษณะเป็นเมืองมีการจัดเก็บรายได้จากฐานรายได้ที่เป็นตัวเงินมากกว่า อบต. ในเขตชนบท ส่วนการจัดเก็บรายได้จากฐานรายได้ที่ไม่ใช่ตัวเงิน พบว่า อบต. ในชนบทมีการจัดเก็บรายได้จากฐานรายได้ที่ไม่ใช่ตัวเงินมากกว่า อบต. ในเขตเมือง และ 3) อบต. ส่วนใหญ่ยังขาดผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่ด้านการจัดเก็บรายได้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อระดับการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่นดังจะเห็นได้ชัดเจนว่า อบต. ที่มีความเป็นเมืองสูงมีจำนวนพนักงานที่ทำหน้าที่จัดเก็บรายได้มากกว่า อบต. ในเขตชนบท ข้อเสนอแนะ อบต. ควรเร่งรัดการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินของ อบต. เพื่อจะทำให้การจัดเก็บรายได้ครอบคลุมฐานรายได้และเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้มากยิ่งขึ้น ผู้บริหารของ อบต. ควรมีการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้กับทางคณะผู้บริหารในเรื่องของนโยบายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารจะได้นำความรู้และประสบการณ์เหล่านั้นมาริเริ่มนโยบายใหม่ ๆ ในการเพิ่มรายได้ให้แก่ อบต. และผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับงานด้านการจัดเก็บรายได้ โดยการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอกับงาน นอกจากนี้ควรมีการจัดส่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ของ อบต. ไปฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนเพื่อการเพิ่มพูนความรู้ในวิธีการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินแก่เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ จะทำให้การจัดเก็บรายได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

รสสุคนธ์ ฟองมูล (2551) ศึกษาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของผู้เสียภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีวุฒิทางการศึกษาชั้นสูงในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นผู้มีทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี ส่วนใหญ่จะเป็นประชาชนทั่วไปมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ ความคิดเห็นของผู้มีหน้าที่เสียภาษีกับองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการรับทราบเรื่องการเสียภาษีและด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนบุคลากรผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่จะทำการปรับปรุงแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเมื่อมีเวลาว่างและใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการจัดเก็บภาษีในด้านของข้อมูลและการรายงานผลการจัดเก็บต่าง ๆ ก่อนที่จะมีการดำเนินการจัดเก็บภาษีแต่ละปีได้มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อหาแนวทางและวางแผนการจัดเก็บรายได้ให้ครอบคลุม ซึ่งได้มีการจัดทำทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีทุกประเภทขององค์การบริหารส่วนตำบลและมีการปรับปรุงทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีทุกประเภทให้เป็นปัจจุบัน การประชาสัมพันธ์

ใช้วิธีการส่งหนังสือแจ้งเตือนการเสียภาษี การรายงานผลการจัดเก็บภาษีและรายงานลูกหนี้ค้างคั่งค้าง นั้นส่วนใหญ่จะมีการรายงานอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง แนวโน้มของการจัดเก็บรายได้ในช่วง 5 ปี ผ่านมา ส่วนใหญ่จะมีรายได้เพิ่มขึ้น ในส่วนของภาษีค้างชำระส่วนใหญ่แล้วองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการในเรื่องการส่งหนังสือแจ้งเตือนเป็นระยะ และเจ้าหน้าที่ได้มีการแบ่งความรับผิดชอบออกเป็นสัดส่วนและสามารถทำงานแทนกันได้ รวมทั้งได้มีการศึกษาขั้นตอนในการทำงานและทำความเข้าใจในเรื่องการจัดเก็บรายได้ที่อยู่เสมอ และมีการติดตามข่าวสาร ระเบียบหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง แนวคิดในการพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ ให้เพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ ตลอดจนเร่งรัดการจัดเก็บให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ การพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ปรับปรุงกำหนดราคาค่าเช่ามาตรฐานกลางเฉลี่ยต่อตารางเมตรใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์ที่เป็นจริง และเสนอแนะเกี่ยวกับการให้บริการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ ให้มีบริการจัดเก็บภาษีประชาชนเคลื่อนที่โดยการให้บริการตามหมู่บ้านต่าง ๆ ซึ่งอาจจะจัดเดือนละ 2-3 ครั้งก็ได้ รวมทั้งเปิดบริการชำระภาษีในวันหยุดราชการ และควรมีการชี้แจงรายละเอียดของรายได้ที่ได้จากการเก็บภาษีของประชาชนว่าองค์การบริหารส่วนตำบลนำไปใช้ประโยชน์ในด้านไหนบ้าง เพื่อแสดงให้เห็นความโปร่งใสในการทำงานมากขึ้น

บุญเสริม กันมั่ง (2552) ศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดเก็บรายได้กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 11 แห่งในเขตพื้นที่อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ พบว่า 1) การเปรียบเทียบรายได้ย้อนหลัง 5 ปี การเก็บรายได้ขึ้นอยู่กับศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ภาษีบำรุงท้องที่รายได้มีความสัมพันธ์กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีป้าย รายได้สัมพันธ์กับความเจริญด้านเศรษฐกิจ ชุมชนเมืองและความหนาแน่นของประชากร ปัญหาที่พบส่วนใหญ่เกี่ยวกับระบบการจัดการองค์กร คือ บุคลากรไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารงาน เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ขาดความรู้ความสามารถ ขาดบุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ แผนที่ภาษี มาใช้ในการจัดเก็บรายได้ การปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษี มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2) แนวทางแก้ไขปัญหา คือ พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านการบริหาร โดยการศึกษาอบรม ศึกษาดูงาน พัฒนาการใช้เทคโนโลยีและแผนที่ภาษี มาใช้ในการจัดเก็บรายได้ ออกข้อบัญญัติตำบล และให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามระเบียบกฎหมายและเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับกฎหมายและประชาสัมพันธ์ ทางวิทยุกระจายเสียง เสียงตามสาย ทุกหมู่บ้าน จัดบริการรับชำระภาษีทางธนาคาร ทางไปรษณีย์ เป็นต้น

บุญยืน เชื้อวงษ์ (2554) การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีของ องค์การบริหารส่วนตำบลนาวังหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการด้านการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล นาวังหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการ ด้านการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลนาวังหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนก ตาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้ แก่ ประชาชนผู้ มีหน้า ที่ชำระภาษีให้ แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลนาวังหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำนวน 320 คน ศึกษาโดยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ ใน การศึกษาโดยการหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One-way ANOVA ผล การศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล นาวังหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีความเหมาะสมมาก โดยพบว่าด้าน ความยุติธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก รองลงมาด้านความแน่นอน ด้านความสะดวก และ ด้านความประหยัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษี ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาวังหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บ ภาษีไม่แตกต่างกัน และข้อเสนอแนะที่ได้ จากข้อค้นพบคือ ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ เสนอความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับการชำระภาษีมีการประชาสัมพันธ์ เสียตามสาย มี ป้ายประกาศ ให้ประชาชนรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอย่างต่อเนื่อง และจัด อบรมให้ความรู้แก่ ประชาชนได้ มีความเข้าใจในการจัดเก็บภาษีส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรมเพื่อ เพิ่มเติมความรู้ และทักษะการพัฒนาการจัดเก็บรายได้และการให้ บริการที่สะดวกและรวดเร็ว ยิ่งขึ้นอยู่เสมอ เปิดรับชำระภาษีช่วงพักเที่ยงและวันหยุดและจัดให้มีการชำระภาษีผ่านธนาคารเพื่อ อำนวยความสะดวกแก่ ผู้เสียภาษีที่อยู่นอกพื้นที่

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น พบว่าตัวแปรที่สัมพันธ์กันกับความคิดเห็น ของประชาชนต่อการจัดภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทั้งหมด 4 ตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา และอาชีพ ซึ่งในการทำวิจัยในเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ของ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี นี้ ผู้วิจัยได้เลือกตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มาเป็นตัวแปรอิสระของการศึกษาครั้งนี้ โดยมีงานวิจัยอ้างอิงดังนี้

ตารางที่ 3 อ้างอิงแหล่งที่มาของตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	แหล่งที่มา
เพศ	บุญยืน เชื้อวงษ์ (2554); นฤมล เจริญเจริญ (2550); ภรณ์อนงค์ ศรีสวัสดิ์ (2550)
อายุ	บุญยืน เชื้อวงษ์ (2554); นฤมล เจริญเจริญ (2550); ภรณ์อนงค์ ศรีสวัสดิ์ (2550)
การศึกษา	บุญยืน เชื้อวงษ์ (2554); นฤมล เจริญเจริญ (2550); ภรณ์อนงค์ ศรีสวัสดิ์ (2550)
อาชีพ	บุญยืน เชื้อวงษ์ (2554); นฤมล เจริญเจริญ (2550); ภรณ์อนงค์ ศรีสวัสดิ์ (2550)

การกำหนดสมมติฐานการวิจัยและที่มาของสมมติฐานการวิจัย

1. ตัวแปรเพศ

จากการทบทวนงานวิจัยของ บุญยืน เชื้อวงษ์ (2554) พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลนาวังหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัด ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน งานวิจัยของ นฤมล เจริญเจริญ (2550) พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลหน้าประตู อำเภอพานทอง จังหวัด ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน และ งานวิจัยของ ภรณ์อนงค์ ศรีสวัสดิ์ (2550) พบว่า ผู้เสียภาษีที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการให้บริการของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลหลักเมือง อำเภอเมือง จังหวัด ราชบุรี ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานการวิจัยที่ว่า “ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่าง กัน”

2. ตัวแปรอายุ

จากการทบทวนงานวิจัยของ บุญยืน เชื้อวงษ์ (2554) พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลนาวังหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัด ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน งานวิจัยของ นฤมล เจริญเจริญ (2550) พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลหน้าประตู อำเภอพานทอง จังหวัด ชลบุรี ไม่แตกต่างกัน และ งานวิจัยของ ภรณ์อนงค์ ศรีสวัสดิ์ (2550) พบว่า ผู้เสียภาษีที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการให้บริการของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลหลักเมือง อำเภอเมือง จังหวัด ราชบุรี ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานการวิจัยที่ว่า “ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน”

3. ตัวแปรระดับการศึกษา

จากการทบทวนงานวิจัยของ นฤมล เจริญเจริญ (2550) พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลหน้าประดู่ อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน ส่วนงานวิจัยของ บุญยืน เชื้อวงษ์ (2554) พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลนาวังหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน และ งานวิจัยของ ภรณ์อนงค์ ศรีสวัสดิ์ (2550) พบว่า ผู้เสียภาษีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรให้บริการของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลหลักเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานการวิจัยที่ว่า “ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน”

4. ตัวแปรอาชีพ

จากการทบทวนงานวิจัยของ นฤมล เจริญเจริญ (2550) พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลหน้าประดู่ อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน และ งานวิจัยของ ภรณ์อนงค์ ศรีสวัสดิ์ (2550) พบว่า ผู้เสียภาษีที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรให้บริการของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลหลักเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี แตกต่างกัน ส่วนงานวิจัยของ บุญยืน เชื้อวงษ์ (2554) พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลนาวังหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานการวิจัยที่ว่า “ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน”

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้
6. เสนอผลการแปลผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีหน้าที่ชำระภาษีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ปี พ.ศ. 2558 จำนวนทั้งสิ้น 250 คน (กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด, 2558)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือประชาชนที่มีหน้าที่ชำระภาษีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 154 คน ซึ่งกำหนดขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มประชากรด้วยการใช้สูตร Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 มีสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนรวมประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (กำหนดให้เท่ากับ 0.05)

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่าสูตรได้ดังนี้ } n &= \frac{250}{1 + Ne^2} \\
 &= \frac{250}{1 + 250 (0.05)^2} \\
 &= \frac{250}{1.62} \\
 n &= 154
 \end{aligned}$$

จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 154 คน เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้ว จึงทำการสุ่มแบบบังเอิญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้ตามรายการ (Check-list) จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ตามเกณฑ์ประเมินความคิดเห็นของ Smith (1976) ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านความยุติธรรม ด้านความแน่นอน ด้านความสะดวก และด้านความประหยัด ประกอบด้วยคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 20 ข้อ โดยแต่ละคำถามจะมีระดับความคิดเห็น 4 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์กำหนดระดับความคิดเห็น ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

4	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จัดเก็บเอง จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามและเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาจันทบุรี วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.2 อาจารย์ พรเทพ นามกร ตำแหน่ง อาจารย์ ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.3 นายคณินวัฒน์ สุขศิริรัตน์ ตำแหน่ง นายกององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้มีหน้าที่เสียภาษีในตำบลอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's alpha ได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม เท่ากับ .81 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

5. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอให้วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ศูนย์จันทบุรี ออกหนังสือรับรองเพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 154 คน เพื่อให้ตอบแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยใช้วิธีการประมวลผลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูล และตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ สถิติที่ใช้คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี สถิติที่ใช้คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้สถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One-way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป และหากพบที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe

เกณฑ์การแปลผล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ผู้ศึกษาใช้เกณฑ์ในการคำนวณค่าอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{สูตรอันตรายภาคชั้น} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{(4 - 1)}{4} \\
 &= 0.75
 \end{aligned}$$

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.26-4.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.25 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 1.76-2.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.75 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล คลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี โดยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 154 คน ซึ่งผู้วิจัย ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

	สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	59	38.31
	หญิง	95	61.69
อายุ			
	ต่ำกว่า 20 ปี	10	6.49
	20-40 ปี	63	40.91
	41-60 ปี	68	44.16
	60 ปีขึ้นไป	13	8.44

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา		
มัธยมศึกษา	77	50.00
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	56	36.36
ปริญญาตรี	18	11.69
สูงกว่าปริญญาตรี	3	1.95
อาชีพ		
ข้าราชการ	3	1.95
พนักงานเอกชน	30	19.48
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	5.84
ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	49	31.82
เกษตรกร/ ประมง	63	40.91
รวม	154	100

จากตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.69 มีอายุ 41-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.16 มากที่สุด รองลงมาคืออายุ 20-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.91 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50.00 มากที่สุด รองลงมาจบการศึกษาชั้นอนุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 36.36 มีอาชีพเกษตรกร/ ประมง คิดเป็นร้อยละ 40.91 มากที่สุด รองลงมาคืออาชีพธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 31.82 ชำระค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน คิดเป็นร้อยละ 51.30 มากที่สุด และสุดท้ายชำระค่าภาษีป้าย คิดเป็นร้อยละ 35.71

ตอนที่ 2 ข้อมูลระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ โดยพิจารณาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละด้าน ดังรายละเอียดตารางที่ 5 ถึง 8

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความและการจัดอันดับของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านความยุติธรรม

ด้านความยุติธรรม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด				
1. อัตรากาญ์ที่ทาง อบต.จัดเก็บมีความเหมาะสม	9 (5.84)	28 (18.18)	78 (50.65)	39 (25.32)	2.05	0.82	น้อย	3
2. ให้บริการรับชำระค่ากาญ์แก่มาผู้เสียกาญ์อย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ	20 (12.99)	55 (35.71)	79 (51.30)	-	1.62	0.71	น้อยที่สุด	5
3. การจัดเก็บกาญ์ของทาง อบต. มีความโปร่งใสไม่มีการเรียกร้องผลประโยชน์ตอบแทนจากผู้ชำระกาญ์	57 (37.01)	59 (38.31)	27 (17.53)	11 (7.14)	3.05	0.91	มาก	2
4. การประเมินกาญ์ของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างความถูกต้องและยุติธรรม	4 (2.60)	24 (15.58)	76 (49.35)	50 (32.47)	1.88	0.76	น้อย	4
5. เจ้าหน้าที่ให้บริการแก่ผู้มาชำระกาญ์ตามลำดับก่อนหลัง	91 (59.09)	37 (24.03)	18 (11.69)	8 (5.19)	3.37	0.89	มากที่สุด	1
ภาพรวม					3.26	0.35	มากที่สุด	

จากตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความและการจัดอันดับของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านความยุติธรรม พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.26$, $SD = 0.35$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ในเรื่องเจ้าหน้าที่ให้บริการแก่ผู้มาชำระกาญ์ตามลำดับก่อนหลัง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.37$, $SD = 0.89$) เป็นอันดับแรก รองลงมาเรื่องการจัดเก็บกาญ์ของทาง

อบต.มีความโปร่งใสไม่มีการเรียกร้อยผลประโยชน์ตอบแทนจากผู้ชำระภาษี เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.05$, $SD = 0.91$) อัตราภาษีที่ทาง อบต.จัดเก็บมีความเหมาะสม เห็นด้วยในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.05$, $SD = 0.82$) การประเมินภาษีของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างความถูกต้องและยุติธรรม เห็นด้วยในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.88$, $SD = 0.76$) และสุดท้ายเรื่องการให้บริการรับชำระค่าภาษีแก่มาผู้เสียภาษี อย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.62$, $SD = 0.71$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความและการจัดอันดับของกลุ่ม ตัวอย่าง จำแนกตามด้านความแน่นอน

ด้านความแน่นอน	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด				
1. มีการกำหนดช่วงระยะเวลาในการให้บริการรับชำระภาษีไว้ อย่างชัดเจน	57 (37.01)	53 (34.42)	35 (22.73)	9 (5.84)	3.03	0.91	มาก	2
2. อบต.มีการประชาสัมพันธ์ช่วง ระยะเวลาในการชำระภาษีให้ ทราบเป็นการล่วงหน้า	57 (37.01)	57 (37.01)	32 (20.78)	8 (5.19)	3.06	0.89	มาก	1
3. อบต.ได้จัดเจ้าหน้าที่คอยให้ คำแนะนำขั้นตอนและวิธีการ ชำระภาษีแก่ผู้มาชำระภาษี	10 (6.49)	38 (24.68)	76 (49.35)	30 (19.48)	2.18	0.82	น้อย	5
4. อบต.มีการจัดเตรียมเอกสาร แบบฟอร์มคำร้องต่าง ๆ ไว้อย่าง เพียงพอ	47 (30.52)	52 (33.77)	47 (30.52)	8 (5.19)	2.90	0.90	มาก	3
5. เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่รับชำระ ภาษีมีความรู้และสามารถตอบข้อ สงสัยของท่านได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน	39 (25.32)	43 (27.92)	54 (35.06)	18 (11.69)	2.67	0.98	มาก	4
ภาพรวม					2.77	0.42	มาก	

จากตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความและการจัดอันดับของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านความแน่นอน พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 0.42$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ในเรื่องอบต.มีการประชาสัมพันธ์ช่วงระยะเวลาในการชำระภาษีให้ทราบเป็นการล่วงหน้า เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.06$, $SD = 0.89$) เป็นอันดับแรก รองลงมาเรื่องมีการกำหนดช่วงระยะเวลาในการให้บริการรับชำระภาษีไว้อย่างชัดเจน เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.03$, $SD = 0.91$) เรื่อง อบต.มีการจัดเตรียมเอกสาร แบบฟอร์มคำร้องต่าง ๆ ไว้อย่างเพียงพอ เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 2.90$, $SD = 0.90$) เรื่องเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่รับชำระภาษีมีความรู้และสามารถตอบข้อสงสัยของท่านได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 2.67$, $SD = 0.98$) และสุดท้ายเรื่องอบต.ได้จัดเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำขั้นตอนและวิธีการชำระภาษีแก่ผู้มาชำระภาษี เห็นด้วยในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.18$, $SD = 0.82$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความและการจัดอันดับของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านความสะดวก

ด้านความสะดวก	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด				
1. การจัดสถานที่สำหรับรับชำระภาษีของทางอบต.มีความเหมาะสม มีการจัดที่นั่งระหว่างรอการชำระภาษีไว้อย่างเพียงพอ	84 (54.55)	45 (29.22)	20 (2.99)	5 (3.25)	3.35	0.83	มากที่สุด	1
2. กระบวนการและขั้นตอนในการชำระภาษีไม่ยุ่งยาก ทำให้ท่านได้รับความสะดวก	12 (7.79)	23 (14.94)	62 (40.26)	57 (37.01)	1.94	0.91	น้อย	5
3. เจ้าหน้าที่ให้บริการรับชำระภาษีด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง	68 (44.16)	44 (28.57)	30 (19.48)	12 (7.79)	3.09	0.97	มาก	3

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ด้านความสะดวก	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปล ความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด				
4. เจ้าหน้าที่ให้มีความ กระตือรือร้นในการให้บริการรับ ชำระภาษี	82 (53.25)	44 (28.57)	19 (12.34)	9 (5.84)	3.29	0.90	มาก ที่สุด	2
5. อบต. มีเจ้าหน้าที่สำหรับ ให้บริการรับชำระภาษีอย่าง เพียงพอ ทำให้ท่านไม่ต้อง เสียเวลารอนาน	13 (8.44)	24 (15.58)	65 (42.21)	52 (33.77)	1.99	0.91	น้อย	4
ภาพรวม					2.73	0.38	มาก	

จากตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความและการจัดอันดับของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านความสะดวก พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.73$, $SD = 0.38$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอกำแพง จังหวัดจันทบุรี ในเรื่องการจัดสถานที่สำหรับรับชำระภาษีของทางอบต.มีความเหมาะสม มีการจัดที่นั่งระหว่างรอการชำระภาษีไว้อย่างเพียงพอ เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.35$, $SD = 0.83$) เป็นอันดับแรก รองลงมาเรื่องเจ้าหน้าที่ให้มีความกระตือรือร้นในการให้บริการรับชำระภาษี เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.29$, $SD = 0.90$) เรื่องเจ้าหน้าที่ให้บริการรับชำระภาษีด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.09$, $SD = 0.97$) เรื่อง อบต. มีเจ้าหน้าที่สำหรับให้บริการรับชำระภาษีอย่างเพียงพอ ทำให้ท่านไม่ต้องเสียเวลารอนาน เห็นด้วยในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.99$, $SD = 0.91$) และสุดท้ายเรื่องกระบวนการและขั้นตอนในการชำระภาษีไม่ยุ่งยาก ทำให้ท่านได้รับความสะดวก เห็นด้วยในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.94$, $SD = 0.91$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความและการจัดอันดับของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านความประหยัด

ด้านความประหยัด	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด				
1. การให้บริการรับชำระภาษีของ อบต.ไม่มีความยุ่งยาก และเสร็จสิ้นในจุดเดียว ทำให้ท่านไม่ต้องเสียเวลามาก	50 (32.47)	64 (41.56)	28 (18.18)	12 (7.79)	2.99	0.91	มาก	4
2. อบต.มีการออกหน่วยบริการรับชำระภาษีในพื้นที่เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้แก่ผู้เสียภาษี	66 (42.86)	62 (40.26)	19 (12.34)	7 (4.55)	3.21	0.83	มาก	3
3. อบต.มีการรับชำระภาษีผ่านทางไปรษณีย์ทำให้ผู้เสียภาษีไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางมาชำระด้วยตนเอง	83 (53.90)	47 (30.52)	15 (9.74)	9 (5.84)	3.32	0.88	มากที่สุด	2
4. อบต.ใช้วัสดุ อุปกรณ์สำหรับงานการจัดเก็บรายได้ด้วยความประหยัด คุ่มค่าสูงสุด	53 (34.42)	52 (33.77)	31 (20.13)	18 (11.69)	2.91	1.01	มาก	5
5. อบต.มีการจัดเก็บค่าขยะมูลฝอยเป็นรายไตรมาส เพื่อลดภาระค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	85 (55.19)	46 (29.87)	13 (8.44)	10 (6.49)	3.34	0.89	มากที่สุด	1
ภาพรวม					3.15	0.45	มาก	

จากตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การแปลความและการจัดอันดับของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านความประหยัด พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.15$, $SD = 0.45$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ในเรื่อง อบต.มีการจัดเก็บค่าขยะมูลฝอยเป็นรายไตรมาส เพื่อลดภาระค่าน้ำมันเชื้อเพลิง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.34$, $SD = 0.89$) เป็นอันดับแรก รองลงมา เรื่องอบต.มีการรับชำระภาษีผ่านทางไปรษณีย์ทำให้ผู้เสียภาษีไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางมาชำระด้วยตนเอง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.32$, $SD = 0.88$) เรื่อง อบต.มีการออกหน่วยบริการรับชำระภาษีในพื้นที่เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้แก่ผู้เสียภาษี เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.21$, $SD = 0.83$) เรื่องการให้บริการรับชำระภาษีของ อบต.ไม่มีความยุ่งยาก และเสร็จสิ้นในจุดเดียว ทำให้ท่านไม่ต้องเสียเวลามาก เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 2.99$, $SD = 0.91$) และสุดท้ายเรื่อง อบต.ใช้วัสดุ อุปกรณ์สำหรับงานการจัดเก็บรายได้ด้วยความประหยัด คຸ້ມค่าสูงสุด เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 2.91$, $SD = 1.01$)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด

ความคิดเห็นของประชาชน	\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
1. ด้านความยุติธรรม	2.66	0.35	มาก	4
2. ด้านความแน่นอน	2.77	0.42	มาก	2
3. ด้านความสะดวก	2.73	0.38	มาก	3
4. ด้านความประหยัด	3.15	0.45	มาก	1
ภาพรวม	2.26	0.17	มาก	

จากตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด พบว่าภาพรวมของความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 2.26$, $SD = 0.17$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ประชาชนมีความคิดเห็นด้านความประหยัด เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.15$, $SD = 0.45$) เป็นอันดับแรก รองลงมา ด้านความแน่นอน เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 0.42$) ด้านความสะดวก เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 2.73$, $SD = 0.38$) และสุดท้ายด้านความยุติธรรม เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 2.66$, $SD = 0.35$)

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบเพศ กับความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

เพศ	จำนวนคน	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	59	2.28	0.16	.807	.421
หญิง	95	2.27	0.18		

จากตารางที่ 10 การเปรียบเทียบเพศ กับความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี พบว่า ค่า Sig. = .421 แสดงว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	.027	.009	.289	.833
ภายในกลุ่ม	150	4.611	.031		
รวม	153	4.637			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 11 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ

พบว่า ค่า Sig. = .833 แสดงว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	.121	.040	1.341	.263
ภายในกลุ่ม	150	4.516	.030		
รวม	153	4.637			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 12 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามการศึกษาพบว่า ค่า Sig. = .263 แสดงว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	.215	.054	1.814	.129
ภายในกลุ่ม	149	4.422	.030		
รวม	153	4.637			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 13 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอาชีพ พบว่า ค่า Sig. = .129 แสดงว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 14 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประเภทภาษี โดยเก็บข้อมูลจากประชาชนที่มีหน้าที่ชำระภาษีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ปี พ.ศ. 2558 จำนวน 154 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่า Reliability เท่ากับ .81 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.69 มีอายุ 41-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.16 มากที่สุด รองลงมา มีอายุ 20-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.91 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50.00 มากที่สุด รองลงมา จบการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 36.36 มีอาชีพเกษตรกร/ ประมง คิดเป็นร้อยละ 40.91 มากที่สุด รองลงมา มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 31.82

2. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี พบว่าในภาพรวมประชาชนเห็นด้วยมากต่อการจัดเก็บรายได้ เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าประชาชนเห็นด้วยมากในด้านความประหยัด (Economy) เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านความแน่นอน (Certainty) ด้านความสะดวก (Convenience) และด้านความยุติธรรม (Equity) ตามลำดับ โดยทุกด้านประชาชน เห็นด้วยในระดับมากเช่นเดียวกัน

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีอายุต่างกัน มีระดับการศึกษาต่างกัน และมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหาร

ส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยทั้ง 4 ข้อ

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ภาพรวมของความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ เห็นด้วยในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของบุษกร รัตนมณีกาญจน์ (2549) ได้ศึกษาความรู้และความคิดเห็นต่อการชำระภาษีของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่าความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการชำระภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้กับเทศบาลตำบลห้วยใหญ่ ส่วนใหญ่มีความรู้มาก และความคิดเห็นของผู้เสียภาษีต่อการชำระภาษีให้กับเทศบาลตำบลห้วยใหญ่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมาก

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประเภทภาษี อภิปรายผลได้ว่า

2.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญยืน เชื้อวงษ์ (2554) ที่ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลนาวังหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษี ไม่แตกต่างกัน งานวิจัยของ นฤมล เจริญเจริญ (2550) ที่ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลหน้าประตู อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี พบว่าประชาชนที่เพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษี ไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ ภรณ์อนงค์ ศรีสวัสดิ์ (2550) ที่ศึกษาความคิดเห็นของผู้เสียภาษีต่อพฤติกรรมบริการของเจ้าหน้าที่ ศึกษากรณีเทศบาลตำบลหลักเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี พบว่าผู้เสียภาษีที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการให้บริการของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลหลักเมือง ไม่แตกต่างกัน

2.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญยืน เชื้อวงษ์ (2554) ที่ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล

นางวังหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี พบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษี ไม่แตกต่างกัน งานวิจัยของ นฤมล เจริญเจริญ (2550) ที่ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลหน้าพระคู่ อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี พบว่าประชาชนที่อายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษี ไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ ภรณ์อนงค์ ศรีสวัสดิ์ (2550) ที่ศึกษาความคิดเห็นของผู้เสียภาษีต่อพฤติกรรมบริการของเจ้าหน้าที่ ศึกษากรณีเทศบาลตำบลหลักเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี พบว่าผู้เสียภาษีที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการให้บริการของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลหลักเมือง ไม่แตกต่างกัน

2.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญยืน เชื้อวงษ์ (2554) ที่ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลนางหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี พบว่าประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษีไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ ภรณ์อนงค์ ศรีสวัสดิ์ (2550) ที่ศึกษาความคิดเห็นของผู้เสียภาษีต่อพฤติกรรมบริการของเจ้าหน้าที่ ศึกษากรณีเทศบาลตำบลหลักเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี พบว่าผู้เสียภาษีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการให้บริการของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลหลักเมืองไม่แตกต่างกัน

2.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญยืน เชื้อวงษ์ (2554) ที่ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลนางหิน อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี พบว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดเก็บภาษี ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น คือ ด้านความยุติธรรมซึ่งผู้ทำวิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ควรดำเนินการจัดทำหรือปรับแผนพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดเอง โดยกำหนดมาตรการหรือแนวทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

อย่างชัดเจน เช่น การสร้างช่องทางการเข้าถึงหรือติดต่อกับประชาชนผู้เสียหายเพื่ออำนวยความสะดวกในการเสียหาย สร้างความเข้าใจและความร่วมมือกับประชาชนผู้เสียหาย การจัดทำฐานข้อมูลรายการทรัพย์สินและเจ้าของทรัพย์สินให้ถูกต้อง ครบถ้วน

ข้อเสนอเชิงปฏิบัติการ

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จะเห็นได้ว่าในทุกด้านประชาชนเห็นด้วยในระดับมากทั้งสิ้น แต่มีประชาชนมีความคิดเห็นในประเด็นย่อย ที่เห็นด้วยน้อยในด้านความแน่นอนเรื่อง อบต. ได้จัดเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำขั้นตอนและวิธีการชำระภาษีแก่ผู้มาชำระภาษีด้านความสะดวก เรื่อง อบต. มีเจ้าหน้าที่สำหรับให้บริการรับชำระภาษีอย่างเพียงพอ ทำให้ท่านไม่ต้องเสียเวลารอนาน เรื่องกระบวนการและขั้นตอนในการชำระภาษีไม่ยุ่งยาก ทำให้ท่านได้รับความสะดวก ด้านความยุติธรรม เรื่องการประเมินภาษีของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างความถูกต้องและยุติธรรม และเห็นด้วยน้อยที่สุดเรื่องการให้บริการรับชำระค่าภาษีแก่มาผู้เสียหายอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ ดังนั้นจึงควรที่จะพัฒนางานจัดเก็บรายได้เพื่อให้ประชาชนผู้เสียหายได้รับความพึงพอใจสูงสุด โดยต้องให้บริการรับชำระค่าภาษีแก่มาผู้เสียหายอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ การประเมินภาษีของเจ้าหน้าที่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดอย่างถูกต้อง ยุติธรรม โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งควรจัดเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ กับเจ้าหน้าที่นั้นต้องมีความรู้ความสามารถที่จะตอบข้อสงสัย คอยให้คำแนะนำขั้นตอนและวิธีการชำระภาษีแก่ผู้มาชำระภาษี รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขในกระบวนการ ขั้นตอนในการชำระภาษีที่สะดวกสบายไม่ยุ่งยาก

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ในเชิงคุณภาพ โดยลงไปศึกษาสังเกตประชาชนผู้เสียหายโดยละเอียดทุกด้านในลักษณะเจาะลึก ใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ควรทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อื่น ๆ ด้วย เพื่อทำการเปรียบเทียบและพัฒนาการบริการให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

บรรณานุกรม

- กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด. (2558). *สถิติการจัดเก็บรายได้ปี 2557*. จันทบุรี: องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี.
- คณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ (2543). *แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ.
- ัชชวาลย์ มาอยู่วัง. (2547). *ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547*. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชุมชนคนท้องถิ่น. (2558). *การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล*. เข้าถึงได้จาก <http://www.thailocalmeet.com/index.php?topic=4897.0>
- ณัฐชนัน ก้อนจำปา. (2549). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐยา เชื้อทอง. (2547). *ศึกษาปัญหาอุปสรรคต่อการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลห้วยข้าวกล้า อำเภอจุน จังหวัดพะเยา*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คุณหทัย ฤทธิ์เดชะ. (2550). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงานท้องถิ่น, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธงชัย ยุทธนาวา (2558) *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษี*. เข้าถึงได้จาก <http://tax-elearning.blogspot.com/>
- ชนวัต แดงสุริศรี. (2550). *ความคิดเห็นของประชาชนต่องานบริการสาธารณะที่โรงเรียนและที่ดิน: ศึกษากรณีเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ธิดารัตน์ ปลื้มจิตต์. (2551). การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริการซ่อมบำรุงและดูแลรักษาคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการในตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศิริราช. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาธุรกิจศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นฤมล เจริญเจริญ. (2550). ความคิดเห็นของประชาชนในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลหน้าประดู่: ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลหน้าประดู่ อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงานท้องถิ่น, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญยืน เชื้อวงษ์. (2554). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลนาวังหิน อำเภอพนสนธิคม จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงานท้องถิ่น, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญเสริม กันมิ่ง. (2552). การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดเก็บรายได้กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 11 แห่งในเขตพื้นที่อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุษกร รัตนมณีกาญจน์. (2549). ความรู้และความคิดเห็นต่อการชำระภาษีในเขตเทศบาลห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประยูร สมไชย. (2551). ความพึงพอใจของผู้ประกอบการค่าน้ำมันที่มีต่อกระบวนการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปิยวุฒิ ประสิทธิ์เวช. (2558). ความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการงานทะเบียนราษฎรของเทศบาลตำบลหาดเล็ก อำเภอกลองใหญ่ จังหวัดตราด. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เพ็ญแข ลากยั้ง. (2553). ความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและเอกชนในระบบสุขภาพ: แนวคิดหลักการและประสบการณ์ต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักงานวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักประกันสุขภาพไทย สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.

- ไพฑูรย์ คุ้มคง (2557). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของเทศบาลตำบล
นายายอาม อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภรณ์อนงค์ ศรีสวัสดิ์ (2550). *ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีต่อพฤติกรรมบริการของเจ้าหน้าที่:
ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลหลักเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี*. ปัญหาพิเศษ
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รสสุคนธ์ ฟองมูล. (2551). *แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550. (2550, 24 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 115.
- วรรดี เกียรติทรัพย์. (2550). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพการบริการจัดเก็บภาษีเมืองพัทยา.
ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัย
การบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- วัลย์ลักษณ์ แสงสุวรรณ. (2558). *ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการด้านเบี่ยงชีผู้สูงอายุขององค์การ
บริหารส่วนตำบลแก่งหางแมว อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี*. งานนิพนธ์
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัย
การบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วันทนีย์ อินทร์ศรี. (2550). *การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรี.
การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัย
การปกครองท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
- วาริน เสนาใจ. (2550). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียนราษฎร
ของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลเสริมงาม จังหวัดลำปาง*. วิทยานิพนธ์
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครอง
ท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิฑูรย์ ฐานเมธิ. (2554). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารกิจการคณะสงฆ์ในจังหวัด
หนองบัวลำภู*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- ศิรินาท สุขบุญ. (2550). *ความพึงพอใจของประชาชนในประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง*. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมใจ เอื้อความดี. (2558). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีอากร (หน่วยที่ 1)*. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/300089>
- สมใจ เอื้อความดี. (2558). *บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชา ระบบบรรณจุภัณฑ์ในงานโลหิตติกส์*. เข้าถึงได้จาก <http://www.kroobannok.com/aercomdee>
- สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน. (2558). *มาตรการการจัดเก็บรายได้ของ อบต.* เข้าถึงได้จาก <http://www.oag.go.th/News/OrderOAG/Order13.jsp>
- สุภัทรา บุญอากาศ. (2550). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลวังสมบูรณ์ กิ่งอำเภอสวรรคโลก จังหวัดสระแก้ว*. ปัญหาพิเศษโครงการพิเศษการปกครองส่วนท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุระชัย ศิลาศรี. (2547). *ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีรายได้ของเทศบาลที่เปลี่ยนแปลงฐานะมาจากสุขาภิบาล: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดมหาสารคามและจังหวัดร้อยเอ็ด*. ภาคนิพนธ์มหาบัณฑิตศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด. (2558). *ผลการดำเนินการจัดเก็บภาษี*. จันทบุรี: องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด.
- Good, M. L. (2006). *Integrating the individual and the organization*. New York: Wiley.
- Oskamp, S. (1977). *Attitudes and opinions*. NJ: Prentice-Hall.
- Smith, H.B. (1976). "Description of Effective and Ineffective Behavior of school Principals". *Dissertation Abstracts International*, 48(3): 1935-A.
- The World Bank. (1991). *Lessons of Tax Reform*. Washing, D.C.: The International Bank for Reconstruction and Development.
- Webster's new world dictionary*. (1999). New York: Compact School the World.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลคลองขุด อำเภอกำแพงแสน จังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
 ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ของ
 องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอกำแพงแสน จังหวัดจันทบุรี
2. แบบสอบถามนี้เพื่อใช้ประกอบการศึกษางานวิจัย ต้องการทราบความคิดเห็นของ
 ท่านมากที่สุด โดยท่านไม่ต้องลงชื่อ เพื่อเก็บเป็นความลับและเพื่อประโยชน์ต่อการวิเคราะห์
 ตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงตามความเป็นจริง
3. แบบสอบถามฉบับนี้ มุ่งศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ของ
 องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอกำแพงแสน จังหวัดจันทบุรี ซึ่งจะมีประโยชน์ในการนำ
 ผลการวิจัยมาเป็นแนวทางการแก้ไข ปรับปรุงการให้บริการของเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ องค์การ
 บริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอกำแพงแสน จังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำแนะนำ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ตรงตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. อายุ

() 1. ต่ำกว่า 20 ปี

() 2. 20-40 ปี

() 3. 41 - 60 ปี

() 4. 60 ปีขึ้นไป

3. การศึกษา

() 1. มัธยมศึกษา

() 2. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

() 3. ปริญญาตรี

() 4. สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

() 1. ข้าราชการ

() 2. พนักงานเอกชน

() 3. พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() 4. ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย

() 5. เกษตรกร/ ประมง

() 6. อื่น ๆ (ระบุ).....

**ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล
คลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการ
จัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุดอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บ รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
ด้านความยุติธรรม				
1. อัตราภาษีที่ทาง อบต.จัดเก็บมีความ เหมาะสม				
2. ให้บริการรับชำระค่าภาษีแก่มาผู้เสียภาษี อย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ				
3. การจัดเก็บภาษีของทาง อบต.มีความ โปร่งใสไม่มีการเรียกร้องผลประโยชน์คอบ แทนจากผู้ชำระภาษี				
4. การประเมินภาษีของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่าง ความถูกต้องและยุติธรรม				
5. เจ้าหน้าที่ให้บริการแก่ผู้มาชำระภาษี ตามลำดับก่อนหลัง				
ด้านความแน่นอน				
6. มีการกำหนดช่วงระยะเวลาในการ ให้บริการรับชำระภาษีไว้อย่างชัดเจน				
7. อบต.มีการประชาสัมพันธ์ช่วงระยะเวลาใน การชำระภาษีให้ทราบเป็นการล่วงหน้า				
8. อบต.ได้จัดเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำ ขั้นตอนและวิธีการชำระภาษีแก่ผู้มาชำระภาษี				
9. อบต.มีการจัดเตรียมเอกสาร แบบฟอร์มคำ ร้องต่าง ๆ ไว้อย่างเพียงพอ				

10. เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่รับชำระภาษีมีความรู้ และสามารถตอบข้อสงสัยของท่านได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน				
ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านความสะดวก				
11. การจัดสถานที่สำหรับรับชำระภาษีของทางอบต.มีความเหมาะสม มีการจัดที่นั่งระหว่างรอการชำระภาษีไว้อย่างเพียงพอ				
12. กระบวนการและขั้นตอนในการชำระภาษีไม่ยุ่งยาก ทำให้ท่านได้รับความสะดวก				
13. เจ้าหน้าที่ให้บริการรับชำระภาษีด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง				
14. เจ้าหน้าที่ให้มีความกระตือรือร้นในการให้บริการรับชำระภาษี				
15. อบต. มีเจ้าหน้าที่สำหรับให้บริการรับชำระภาษีอย่างเพียงพอ ทำให้ท่านไม่ต้องเสียเวลารอนาน				
ด้านความประหยัด				
16. การให้บริการรับชำระภาษีของ อบต. ไม่มีความยุ่งยาก และเสร็จสิ้นในจุดเดียว ทำให้ท่านไม่ต้องเสียเวลามาก				
17. อบต. มีการออกหน่วยบริการรับชำระภาษีในพื้นที่เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้แก่ผู้เสียภาษี				
18. อบต. มีการรับชำระภาษีผ่านทางไปรษณีย์ ทำให้ผู้เสียภาษีไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางมาชำระด้วยตนเอง				

19. อบต.ใช้วัสดุ อุปกรณ์สำหรับงานการ จัดเก็บรายได้ด้วยความประหยัด คุ่มค่าสูงสุด				
20. อบต.มีการจัดเก็บค่าขยะมูลฝอย เป็นรายไตรมาส เพื่อลดภาระค่าน้ำมัน เชื้อเพลิง				